SLÄKTHISTORISKA STUDIER
Genealogiska Föreningen | The Genealogical Society of Sweden

Släkthistoriska Studier 2025:101

Anvisningar för författare och redaktioner

Hur ska en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift eller Släkthistoriska Studier utformas?

Michael Lundholm, *Genealogiska Föreningen*
epost: michael.lundholm@gfarkiv.se
0000-0002-4145-1372

Publicerad den 7 mars 2025
DOI: 10.55797/byr583 och ISSN 2004-3910
Öppen tillgång genom en Creative Commons CC BY 4.0 licens.
Copyright på artikeln tillhör författaren.
Publicerad på Kungliga Bibliotekets OJS-plattform publicera.kb.se.

Citera artikeln (exempel): Lundholm, Michael, 2025, »Anvisningar för författare och redaktioner. Hur ska en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift eller Släkthistoriska Studier utformas?«, *Släkthistoriska Studier 2025:101*. DOI: 10.55797/byr583.

Släkthistoriska Studier publiceras av Genealogiska Föreningen (org. nr. 802001-19643), Löfströms Allé 7, Sundbyberg. Kontakt: shs@genealogi.net.

 https://doi.org/10.55797/byr583

Anvisningar för författare och redaktioner

Hur ska en artikel till Svensk Genealogisk Tidskrift eller Släkthistoriska Studier utformas?

– Av Michael Lundholm –

Genealogiska Föreningen

Publicerad 9 mars 2025

Dokumentet ersätter den tidigare *Författarinstruktion* (version 3.1) som fanns framtagen för Svensk Genealogisk Tidskrift. När Släkthistoriska Studier startade 2022 antogs den som författarinstruktion för SHS. Detta dokument har tagits fram i ett samarbete mellan de två redaktionerna, framförallt i syfte att förenkla sättet att skriva i tidskrifterna men också för att tydliggöra var skillnader finns mellan dem. Eftersom författarna inkluderas i den redaktionella processen i båda tidskrifterna har den processen fått en relativt utförlig beskrivning.

Anvisningarna gäller med omedelbar verkan för artiklar som kommer att publiceras i SHS och för artiklar som publiceras i SGT från och med 2025:2.

Publicerad med en CC BY 4.0-licens. Copyright: M. Lundholm

0. Inledning 3
1. Att starta skrivprocessen och planera artikeln 3
Forskningsprocessen och vikten av att ställa frågor 4
Lämpliga frågor och problemområden 5
Dvärgar på jättars skuldror: hänvisa till litteraturen 5
Planera och avgränsa din artikel 5
Disposition 6
Berättargrepp 6
Släktredovisningar 7
Resultatredovisning 7
2. Normeringen 8
Språket 9
Tempus 9
Förkortningar och sammandragningar 9
Citat 10
Sifferuttryck 11
– eller -? 11
Datum 11
Parenteser och hakparenteser 11
Fotnoter 11
Listor 11
Tryckta källor och litteratur 12
Att ange en specifik sida som använts 12
Texthänvisningar till tryckta källor och litteratur 12
Bibliografiska poster i Käll- och litteraturförteckningen 13
Internetresurser 15
Otryckta källor 15
Att ange en specifik sida som använts 15
Texthänvisningar till otryckta källor 16
Förenklingar av källhänvisningar 17
Posterna för otryckta källor i Käll- och litteraturförteckningen 17
Källhänvisningarna från Riksarkivets Digitala forskarsal/NAD och Arkiv Digital 18
Hur ska jag ange en orts lokalisering? 19
Hur ska jag ange släktrelationer? 19
Hur ska jag ange och stava person- och släktnamn? 19
Personnamn 19
Patronymikon och släktnamn 20
Övrigt 21
Grafiska släkttavlor 21
Bilder 22
Författarpresentation 23
3. De redaktionella processerna 23
4. Litteraturförteckning 25
5. Bilaga: Exempel på litteraturposter för SGT och SHS 27

0. Inledning

Svensk Genealogisk Tidskrift (SGT) och Släkthistoriska Studier (SHS) är två systertidskrifter som publiceras av Genealogiska Föreningen. SGT är en tryckt prenumerationstidskrift och SHS är en helt digital tidskrift som ges ut på Kungliga bibliotekets Open Journal System plattform Publicera. SHS är därför helt fri att läsa för alla utan några avgifter.

Båda tidskrifterna är primärt inriktade på att publicera *släktforskningsartiklar*, artiklar med släktforskningsresultat eller med innehåll som är av intresse för släktforskare och personhistoriker. Tidskrifterna publicerar inte vad vi kan kalla *släktartiklar* innehållande berättelser om släkten där målgruppen är en snävare krets av släktingar.

Resultaten i en släktforskningsartikel ska vara *reproducerbara*. Det innebär att använda källor tydligt dokumenteras enligt den vetenskapliga formalism som redaktionerna har definierat och använd analys byggd på de källkritiska principerna så att var och en med nödvändiga metodkunskaper skulle kunna reproducera artikelns slutsatser. En släktforskningsartikel kan innehålla författarens egna nya forskningsresultat men också kritiska synpunkter på och rättelser av tidigare publicerad forskning.

Artiklarna ska utformas med en hög grad av normering vad avser *språket*, *käll- och litteraturhänvisningar*, *ortsangivelser*, *stavning av person- och släktnamn* samt *termer för att ange släktskap*. Tidskrifterna använder i första hand normer som redan existerar inom dessa fält men har i frånvaro av sådana också utvecklat egna. Syftet med normeringen är att ge artiklarna ett likartat språkligt utseende och utformning och därmed underlätta för läsare.

Mer specifikt syftar denna text till att för såväl artikelförfattare som redaktionsledamöter beskriva

- vad en artikelförfattare bör tänka på inför uppstarten av skrivprocessen och utförandet av artikeln,
- beskriva den normering som ska tillämpas samt
- beskriva redaktionernas redaktionella processer, i vilka författarna i hög grad involveras.

Löpande kommer att lyftas fram där de två tidskrifterna skiljer sig åt. Texten handlar i allt väsentligt *inte* om artiklarnas typografiska utformning.

1. Att starta skrivprocessen och planera artikeln

Alla kan skriva en artikel till SGT eller SHS. Många tvekar dock och det beror oftast på att man känner en ovana och osäkerhet inför själva skrivandet. Man har inte gjort det tidigare eller på väldigt länge. Inte för att man inte har något viktigt att berätta.

Liksom all forskning handlar släktforskning om att först ställa en fråga. Att berätta om forskningsresultaten innebär att man berättar om svaren på frågan och hur man kommit fram till svaren. När man ska berätta om sin forskning talar man först om vilken frågan var och ger en beskrivning av hur man gick tillväga för att besvara frågan. Vilka källor använde man? Vilka källor använde man inte? Vilka svar på frågan kom man fram till? Vad kunde man inte besvara? Vilka var slutsatserna?

Precis som med allting annat blir det lättare om man har tränat och övat på att skriva tidigare. Vissa har fått det genom sitt yrkesliv. Andra har inte alls gjort något som detta tidigare. *Då kan man behöva hjälp. Redaktionerna för SGT och SHS står redo att ge den hjälpen*. Det är bättre att först fråga om hjälp och sedan inte skriva något, än att aldrig fråga om hjälp!

Forskningsprocessen och vikten av att ställa frågor

När vi släktforskar gör vi det på väldigt olika sätt vid olika tillfällen. Det kan exempelvis handla om att komplettera en antavla eller att komplettera en anas stamtavla för att hitta DNA-matchningar. Frågeställningen är då kanske inte alltid så uttalad även om den finns där. Forskningsprocessen är ofta mycket enkel. Vi saxar mellan olika källor i kyrkoarkiven. En ny pusselbit passar direkt in i de delar av pusslet vi redan lagt och vi dokumenterar direkt vad den nya källan säger i vår släktforskardatabas.

I andra fall är problemet mer komplext varför frågan klart och tydligt måste artikuleras. Det gäller exempelvis när vi försöker svara på vem en viss persons föräldrar var bland flera kandidater eller om och hur en grupp av synbarligen relaterade personer är besläktade. Den här typen av problem förekommer inte bara när vi inte längre har kyrkoarkiven till stöd men de blir då närmast det nya normala. Det är nu inte längre självklart vilket pussel vi vill lägga med mindre än att vi definierar det genom *att ställa en fråga*. Vi kan först då leta upp de tillgängliga pusselbitarna. Det är bara med hjälp av vår fråga vi kan börja bedöma om de pusselbitar vi finner alls är relevanta eller om de hör till ett annat pussel.

Utan frågan befinner man sig i samma belägenhet som Alice i underlandet när hon möter klockarkatten och ställer en fråga om vägen:

> – Jag undrar om du skulle vilja tala om för mej vilken väg jag skall gå nu?
> – Det beror rätt mycket på vart du ska? svarade katten.
> – Det gör nästan detsamma … sa Alice.
> – Då gör det detsamma åt vilket håll du går, sa katten.[1]

Om vi inte ställer en fråga så blir det vi redovisar inte självklart något svar på något alls. Vi vet heller inte ens hur undersökningen ska bedrivas. Vilka pusselbitar är relevanta och vilka ska sorteras bort?

Det gäller dock inte bara att tro att man kan formulera frågan i huvudet och saken är klar. *Frågan bör formuleras som en skriven text*. Biskopen och professorn Esaias Tegnér (1782–1846) uttryckte sig så här vid magisterpromotionen vid Lunds universitet 1820:

> Vad du ej klart kan säga, vet du ej:
> med tanken ordet föds på mannens läppar:
> det dunkelt sagda är det dunkelt tänkta.[2]

Medan diktens sista strof nog är ganska välkänd är nog inte de två första det. Tolkningen är att det är först när tankarna uttryckligen artikuleras med ord genom en text som man tydliggör för sig själv och själv förstår vad man menar.

En sådan text är lämpligen en liten sammanfattning om frågan och problemområdet. En sammanfattning av en vetenskaplig artikel kallas för *abstrakt*. Eftersom båda tidskrifterna kräver en sådan sammanfattning när artikeln skickas in, där även resultaten beskrivs översiktligt, får man här ett första utkast.

SGT ≠ SHS 1:När man skickar in sin artikel ska den åtföljas av en abstrakt som är maximalt 100 ord (SGT) eller maximalt 150 ord (SHS). I SGT publiceras av utrymmesskäl ett kondensat av abstrakt i innehållsförteckningen. I SHS publiceras abstrakt i sin helhet.

[1] Carrol 1983, s. 55.
[2] Tegnér 1943, s. 156.

Lämpliga frågor och problemområden

Det finns många bra typer av frågor att välja för en släktforskningsartikel. Helst bör frågan beröra många personer för att artikeln ska bli värdefull. Berättelsen kan vara värdefull för läsarna av flera olika skäl.

Artiklar om personer som levde långt tillbaka i tiden är i de flesta fall intressanta för flera läsare än personer som levde närmare nutid, av den enkla anledningen att de i allmänhet har fler ättlingar. Artiklar med metodologisk inriktning, som visar hur man löser ett problem, kommer dock att vara intressanta för många oavsett när de avhandlade personerna levde. Det gäller exempelvis problem där svaret inte enkelt hittas i en kyrkbok eller annan källa. Att lösa upp en sådan knut är ofta en intressant utgångspunkt för en artikel eftersom lösningen oftast beror på användningen av mer ovanliga källor eller ett slumpfynd av en uppgift på en oväntad plats. Då kan andra lära sig mer om släktforskning genom artikeln även om man inte har något särskilt intresse av de avhandlade personerna. Slumpfynden är också viktiga att redovisa eftersom de definitionsmässigt inte går att leta efter. Ett annat lämpligt problem är att artikeln visar på att äldre släktforskning innehåller felaktiga uppgifter. Det kan handla om felaktiga uppgifter i publicerad litteratur eller uppgifter som finns på nätet.

SGT ≠ SHS 2:Även frågor som berör färre personer, exempelvis släktforskningsresultat närmare nutid, kan vara relevanta att publicera. Inte minst i dokumentationssyfte. Särskilt SHS är öppen för sådana artiklar.

SGT ≠ SHS 3:Författare som vill publicera i SHS har en lite bredare meny av artiklar att välja bland jämfört med vid publicering i SGT, som är mer om än inte uteslutande fokuserad på artiklar med släktforskningsresultat. Det kan handla om metodartiklar, artiklar som ger en översikt över viss litteratur, transkriptioner och översättningar. I SHS finns även möjlighet för författare att återpublicera äldre arbeten som idag är svårtillgängliga, exempelvis i samband med att en uppföljningsartikel med nya resultat publiceras. Se https://publicera.kb.se /shs/about för detaljer.

Dvärgar på jättars skuldror: hänvisa till litteraturen

Uttrycket i rubriken avser säga att ny forskning alltid kan nå lite längre än gammal. Samtidigt betyder det att man måste ha klart för sig vad tidigare forskning säger. Det är viktigt att redogöra för vad litteraturen anger på ett område så att det är tydligt vad som är gamla resultat från litteraturen och vad man själv bidrar med.

Med litteratur menas här alltifrån uppgifter publicerade i böcker och tidskrifter, över äldre släktredovisningar som kan finnas i arkiv och bibliotek till släktredovisningar som man hittat i diskussionsforum och hemsidor på nätet.

Detta är särskilt viktigt om litteraturen är behäftad med felaktigheter. Det kan då vara angeläget att ta upp dessa och visa att och varför de är fel, snarare än bara redovisa de korrekta förhållandena. Ibland kan det också vara av värde att se hur felaktiga uppgifter spridit sig. Det är ofta lämpligt att ha ett sammanhållet avsnitt där man går igenom och diskuterar tidigare litteratur.

Planera och avgränsa din artikel

Ett vanligt nybörjarfel är att man som författare anser sig ha mycket att berätta och försöker få med så mycket som möjligt av vad man fått fram, inte bara forskningsresultat utan även transkriptioner från källor etcetera. Här gäller att ta rygg på frågeställningen i abstraktet och låta den vara styrande.

Även med abstrakt som ram kommer det att finnas ett stort antal val författaren måste göra: val om vad som ska redovisas och vad som ska uteslutas. Det gäller att välja en väl avvägd nivå på detaljrikedomen på de uppgifter man avser att redovisa och någorlunda konsekvent följa den. Det är inte självklart att bara för att man har många

uppgifter, exempelvis från domböcker om olika skeenden i en persons liv, att dessa uppgifter därför måste redovisas. Till syvende och sist är det den valda frågan som ska styra vad som ska redovisas. Oftast har frågan en genealogisk inriktning och en konsekvens av detta blir att uppgifter av icke-genealogisk natur kanske inte behöver redovisas i sin helhet. För en artikel med personhistorisk inriktning är saken annorlunda.

SGT ≠ SHS 4:För artiklar avsedda för SHS finns möjligheten att ta med materialet i en extern bilaga istället för i artikeltexten. Bilagan publiceras som en separat fil men artikeltexten hänvisar till den.

Ibland händer det att ett projekt leder till överskottsmaterial som visserligen är relaterat till den valda frågan men ändå är perifert givet abstrakt, eller faller utanför den. Istället för att pressa in materialet i artikeln bör man överväga om inte materialet är värt en egen fråga och därmed kan konstituera en egen artikel som står på egna ben. Även korta artiklar har ett värde.

När man är mer eller mindre färdig kommer man ha gjort ett antal val som avgränsar artikeln utifrån vad man angett i abstrakt. Dessa ytterligare avgränsningar bör redovisas i inledningen.

Disposition

Artikelns *disposition* kan se ut på många olika sätt. Vanligtvis inleds dock artikeln av en genomgång av problemområde, fråga, syfte etcetera. Oftast kan det därefter finnas behov att säga något om tidigare litteratur, om källäget och om det geografiska område som avhandlas. Därefter meddelas huvudresultaten och artikelns fortsatta disposition. Tidigare litteratur, källäget och geografiskt område kan, beroende på behov, alternativt diskuteras i separata avsnitt efter inledningen. Diskussionen av de frågor som ska besvaras kan hanteras på olika sätt, exempelvis i separata avsnitt om diskussionen blir omfattande eller bäddas in i resultatredovisningen. Därefter kommer resultatredovisningen. Resultaten kan med fördel illustreras med en grafisk släkttavla för att ge översikt och perspektiv. Artikeln avslutas med några sammanfattande slutsatser.

Berättargrepp

Med berättargrepp avses hur artikelförfattaren väljer att berätta om sitt resultat. Är det viktigt för läsaren att veta i vilken ordning i forskningsprocessen som olika genombrott skedde? I så fall ska detta sannolikt vara styrande för … hur resultatet redovisas. Ett sådant berättargrepp påverkar många gånger frågeställningen som istället för *Vilka var föräldrarna till …* blir *Hur jag fann föräldrarna till …* Detta kan vara särskilt lämpligt om man vill delge andra släktforskare en framgångsrik metod som är tillämpbar på liknande problem..

Många gånger är det dock inte alls nödvändigt att redovisningen följer samma väg som forskningen tog. Artikelförfattaren behöver då fundera om det blir tydligare för läsaren att istället låta källornas innehåll och betydelse för besvarandet av frågan vara bestämmande för i vilken ordning de redovisas. Det finns många varianter på detta. Handlar det om en upptäckt i en ovanlig källa eller ett slumpfynd så kan ett effektfullt berättargrepp vara att börja där, *in medias res* (latin, i händelsernas mitt) är ett berättargrepp som innebär att en historia börjar mitt i handlingen, vars helhet blir tydligare efter hand, och sedan bygga på med andra källor och resonemang.

Sammanfattningsvis är det viktigt att ha med sig att syftet med de allra flesta artiklar i första hand är att på ett så väl underbyggt sätt som möjligt förmedla ett resultat, inte beskriva i vilken ordning författaren fann de olika pusselbitarna som ledde till resultatet.

Släktredovisningar

Man väljer själv vilken typ av släktbegrepp man vill använda och det görs främst genom hur forskningsfrågan preciseras i abstrakt. Valet av släktdefinition är ett av de val man kommer att göra som avgränsar redovisningen mer eller mindre. Här är några exempel på de vanligaste:

- *Patrilinjär (agnatisk) släkt*. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat endast genom män.
- *Matrilinjär släkt*. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat endast genom kvinnor.
- *Bilinjär (kognatisk) släkt*. Redovisning av personer som härstammar från en viss person med släktskapet räknat genom både kvinnor och män.

Man kan också bygga upp redovisningen genom att begränsa urvalet av de på det ena eller andra sättet besläktade personerna till de som bodde på en gård (*gårdssläkt*), hade ett visst namn (*namnsläkt*) eller ett visst yrke (exempelvis *smedsläkt*) etcetera. Det viktiga är inte vilken släktdefinition man använder utan att den är ändamålsenlig, förenlig med vad som formulerats i abstrakt och man tydligt talar om vilken definition som används.

Det finns också möjlighet att redovisa *gårdsgenealogier*, alltså de familjer och släkter som bott, ägt eller brukat en viss gård. Alla som redovisas behöver då inte vara besläktade om exempelvis en gård sålts utanför släkten.

Resultatredovisning

Resultatredovisningen kan utformas på olika sätt. Ett vanligt sätt att redovisa resultaten är i form av en serie familjetabeller där den mer detaljerade genealogiska informationen sammanfattas. Man bör på förhand precisera vilka generationer som den redovisningen bör omfatta, vilka personuppgifter som ska redovisas (exempelvis född/vigd/död, yrke, bostadsort, yrke/titel), vad som gäller för makar och deras föräldrar) etcetera. I dessa bör man eftersträva att hålla en jämn nivå på redovisningen över de olika presenterade individerna och familjerna. Den valda frågan bör, återigen, vara vägledande. Om det visar sig att redovisningsnivån inte är jämn kanske vissa uppgifter bör uteslutas eller ytterligare forskningsinsatser göras. I andra fall kanske källäget är så knapert att man vill redovisa det man får fram. Det är bra att för läsaren vara tydlig hur man kommit fram till den valda presentationen.

Det kan vara lämpligt att respektive familj eller huvudperson får en egen tabell med egen rubrik med personens namn och levnadsår utsatta i rubriken. Därefter följer uppgifter om personen, maka eller makar och eventuellt deras föräldrar. Familjen avslutas med en lista på barnen. Bildar ett barn egen familj och får en egen familjetabell hänvisas till denna. Här är ett påhittat exempel:

Exempel 1. **Familj 1. Nils Andersson (1762–1833)**
Nils Andersson. Bonde på Önnersta, Björnlunda socken. Född den 13 mars 1762 och död den 21 oktober 1833 på Önnersta. Föräldrarna var bonden på Önnersta *Anders Karlsson*, född den 3 januari 1729 och död den 13 mars 1792 på Önnersta och hans hustru *Brita Persdotter,* född den 17 augusti 1735 på Tomta, Björnlunda och död den 19 november 1812 på Önnersta.

Gift (1) den 12 april 1792 i Björnlunda med *Kerstin Danielsdotter*. Född den 15 juni 1755 på Harbro soldattorp, Björnlunda och död den 23 november 1795 på Önnersta. Föräldrarna var soldaten *Daniel Knapp*, född den 3 maj 1715 och död den 3 oktober 1766 på Harbro soldattorp och hans hustru *Anna Persdotter*, född den 19 juli 1725 och död den 16 maj 1789 på Fattighuset i Björnlunda.

Gift (2) med *Maria Larsdotter*. Född den 19 januari 1772 på Ekeby och död den 21 mars 1842 på Önnersta. Modern var *Britta Persdotter*, död den 14 juli 1791 på Fattighuset i Björnlunda.

Barn:
(1) *Anders*. Född den 15 oktober 1792 i Björnlunda. Död den 18 november 1792 på Önnersta, Björnlunda.
(2) *Anders Nilsson*. Se Familj 2.

Den valda redovisningsnivån har varit uppgifter om född, vigd (ej ingiftas föräldrar) och död, titel/yrke och bostadsort. Om personen haft en livskamrat används uttrycken *gift med* eller *i relation med*. Om personen var gift flera gånger används formuläret gift (1) med eller i relation (1) med inte gift 1:o etcetera. På samma sätt anges med relationens ordningsnummer vilket äktenskap barnen hör till.

Ibland finns delfrågor relaterade till enskilda familjer som kräver särskild diskussion och mer utförlig analys. Man kan då antingen lyfta ut dessa avsnitt från familjetabellerna och skapa ett resultatavsnitt som föregår familjetabellerna och som innehåller den nödvändiga analysen. Familjetabeller blir då mer kompakta utan särskilt mycket diskussion. Ett annat alternativ är att ta upp de delfrågor som kräver mer analys på den plats i familjetabellerna där de först aktualiseras. I vissa fall kan en kombination av presentationssätten vara att föredra.

2. Normeringen

För att underlätta för läsare, vana som ovana, ska SGT och SHS vara enkla att läsa och se likadana ut i olika artiklar och i olika nummer. Vi försöker därför normalisera texternas och tidskrifternas utformning. Den normaliseringen utgår i de flesta fall från normer som redan existerar:

- När det gäller *språkets* utformning, avstavning, förkortningar och allt sådant (med ett annat ord ortografin) följer tidskrifterna de rekommendationer som ges i *Svenska skrivregler* som är utgiven av Språkrådet.[3]
- *Litteraturhänvisningar* anges enligt en tillämpning av Oxford-systemet där litteraturhänvisningen återfinns i en fotnot och pekar mot en bibliografisk post i en avslutande litteraturförteckning. I den bibliografiska posten utformas informationen i enlighet med vad som framgår i Kungliga bibliotekets nationella söktjänst Libris.
- När det gäller *källhänvisningar* råder närmast anarki inom släktforskarvärlden. Vi följer dock de principer som redovisas i min handbok *Källkritik och källhänvisningar*.[4] Principerna har implementerats i en modell för presentation av forskningsresultat i en tidskrift. Den har nu prövats framgångsrikt i SGT under flera år och sedan 2022 även i SHS. Källhänvisningen utformas på ett sätt som liknar Oxfordsystemets litteraturhänvisningar med den nomenklatur som finns i Riksarkivets Nationell Arkivdatabas (NAD). Konsekvensen blir att källhänvisningarna utformas som om man gjort fysiska besök i de aktuella arkivinstitutionerna.
- Idag behöver man göra hänvisningar till material av mer lättflyktig karaktär som uteslutande finns på *internet* och vi definierar en norm även för detta.
- *Ortsangivelser* sker i enlighet med den norm som används i Svenskt ortnamnslexikon som utges av Institutet för språk och folkminnen.[5]
- Stavning av *personnamn* normaliseras i enlighet med Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista.[6] Vi har även en norm för hur *släktnamn* bör skrivas.
- Släkttermer anges med hjälp av *människobegreppet*.

[3] Karlsson 2017.
[4] Lundholm 2016.
[5] Wahlberg 2016.
[6] Skogsjö 1999.

Vi gör en begreppslig åtskillnad mellan *källor och litteratur*. Distinktionen är inte alltid lätt att tillämpa i praktiken men lite förenklat kan man säga att litteratur innehåller berättelser baserade på källor och *främst* förvaras i bibliotek medan källor är kvarlämningar i form av texter från personers och institutioners verksamheter och *främst* förvaras hos arkivinstitutioner. Förvaringsplatsen är inte avgörande då både litteratur och källor kan förvaras i bibliotek och hos arkivinstitutioner. Både källor och litteratur kan vara antingen tryckta eller otryckta. Det finns så kallade *källutgåvor* som utgör en tryckt version av en ursprungligen otryckt källa varför även en åtskillnad mellan otryckta och tryckta källor görs. För litteratur görs ingen sådan distinktion. Material från internet kan egentligen vara antingen litteratur eller källor men beroende på materialets ofta flyktiga karaktär behandlas det, med ett undantag, som en separat kategori.

Även om vi ovan omnämnt normer för litteratur, källor och internetmaterial, görs därför nedan följande kategorisering i beskrivningen av normerna: *Otryckta källor*, *Trycka källor och litteratur* samt *Internetresurser*. I slutet på en artikel finns alltid en käll- och litteraturförteckning, som under dessa tre underrubriker förtecknar alla använda källor och all använd litteratur.

Språket

Språket ska utformas i enlighet med *Svenska skrivregler*. I det följande ges en sammanfattning av de för SGT och SHS viktigaste reglerna. Ibland ges exempel där föredraget skrivsätt markerats grönt och det skrivsätt som ska undvikas markerats rött.

Tempus

När man skriver en artikel om släktforskningsresultatet kommer det att bli en berättelse på flera olika plan. På ett plan är det berättelsen om de avhandlade personerna. Det är en berättelse om ett historiskt skeende som är avslutat. Den berättelsen ska berättas i det tempus som kallas *preteritum* (tidigare av språkvetarna kallat imperfekt).

Det innebär att man skriver att Per Larsson föddes 1682 och dog 1738. Han bodde de sista åren som inhyseshjon på Nygården. Man bör undvika att skriva med det tempus som kan kallas *historisk presens*. Det innebär att man *inte* skriver att Per Larsson föds 1682 och dör 1738 eller att han de sista åren bor som inhyseshjon på Nygården, som om händelserna fortfarande pågår.

På ett annat plan finns det en berättelse om den forskning som bedrivits, dels författarens egen och dels den som andra släktforskare bedrivit tidigare. Forskningen kan dock ses som ett ständigt pågående samtal, så denna berättelse kan i normalfallet med fördel skrivas i *presens*: Släktforskaren Anders Klasson hävdar på sin hemsida att Per Larsson ägde Nygården. Inte: Släktforskaren Anders Klasson hävdade på sin hemsida att Per Larsson ägde Nygården.

Förkortningar och sammandragningar

Förkortningar var vanliga förr i tiden när såväl typografers arbete som boktryckning kostade mer än de gör i dag. Problemet med förkortningar är att texterna blir svårlästa och kan vara svårtolkade då en förkortning kan stå för mer än en sak. Huvudregeln i SGT och SHS är därför att inte använda förkortningar och sammandragningar. Det finns dock några undantag från den huvudregeln när det gäller hänvisningar till källor och litteratur (se nedan).

I texter skrivna av släktforskare var det tidigare vanligt med förkortningar för olika typer av händelser. Exempelvis f, v och d. De ska alltså inte användas utan i stället skrivs född, vigd och död. Det är också vanligt att benämningarna på olika typer av arkivhandlingar förkortas. I SGT och SHS skriver vi dock ut exempelvis husförhörslängd, födelsebok, församlingsbok, mantalslängd och dombok istället för att använda

förkortningar som hfl, fb, mtl och db: här kan alltså fb stå för både födelsebok och församlingsbok. Istället för sammandragningar som sn och hd skriver vi ut orden socken och härad.

Ibland förekommer dock vissa termer och uttryck många gånger i en text, varför en följd av upprepningar kan vara besvärande. Man kan då ersätta termen eller uttrycket med en förkortning eller akronym. Jämför exempelvis med den första meningen i den här instruktionen där tidskrifternas namn skrivs ut åtföljda av akronymerna SGT och SHS. Därefter har akronymerna använts för att omnämna tidskrifterna.

Citat

Citat ska alltid omges av citattecken av typen invända gåsfötter och inte kursiveras. Alltså »citerad text«, inte »*citerad text*«, »citerad text», «citerad text« eller ”citerad text”. Citat i citat skrivs »citerad text ”citat i citat” citerad text«.

De så kallade gåsfötterna hittas på Windows med följande tangentbordskommandon: ALT + 175 (») och ALT + 174 («) och på MacOS OPT + SHIFT + B (») respektive OPT + SHIFT + V («).

Huvudregeln är att man ska citera exakt vad som står i källan. Ett citat ska alltså inte ändras för att exempelvis passa de normer vi har i SGT och SHS. Se exempelvis citatet från Alice i underlandet ovan. Alice undrar vilken väg hon »skall« gå. *Svenska skrivregler* avråder dock från den formen och rekommenderar »ska« som idag är vanligast. Här är det dock ett citat så därför återges exakt vad som står i källan. Det finns dock undantag som innebär att man både tar bort tecken från och lägger till i citat men tydliggör att så har skett.

Ibland gör man ett längre citat ur en text. Det kallas *blockcitat*. Istället för att använda citattecknen » « typograferas blockcitatet med indrag både till höger och vänster. Det ska av sammanhanget framgå att blockcitatet verkligen är ett citat och inte ett sammandrag. Om blockcitatet innehåller ett citat används de vanliga citattecknen för citat i citat ” ”. Ett blockcitat ser därför ut så här:

Exempel 2. Citerad text ”citerad text” citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text citerad text.

Eftersom det ibland kan finnas skäl att lyfta fram ett citat som blockcitat oavsett dess längd (se nedanstående exempel) anges ingen minsta längd på blockcitat.

Förkortningar och sammandragningar är ofta förekommande i äldre texter. Grundregeln i SGT och SHS är att citat lösa upp dessa förkortningar och sammandragningar genom att lägga till tecken. Detta sker genom att vad som lagts till sätts inom hakparentes. Om det exakta citatet är

Exempel 3. 9 P jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d. 14. Jan: 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g:

blir citatet med upplösningar av förkortningarna

Exempel 4. 9 P[enningland] jord i Ekeby aff Anders Nilsson hwilka han aff Nils Larsson i Harbro d[en] 14 Jan[uari] 1671 kiöpt derföre opbiuds 1 g[ången].

Ett annat exempel när något läggs till är när citatet, utryckt ur sitt sammanhang eller av annat skäl, är svårt att förstå. Då kan man inskjuta en förklaring inom hakparenteser som tydliggör exempelvis en syftning:

Exempel 5. Han [Anders Bengtsson] anförde två skäl.

Äldre texter kan vara ganska omständliga med exempelvis inskjutna bisatser. För att kärnbetydelsen tydligare ska framgå kan man därför utesluta delar av texten som inte är betydelseavgörande och markera det uteslutna med tre punkter (utan hakparenteser):

Exempel 6. Citerad text ... citerad text.

Sifferuttryck
I löpande text skrivs tal med bokstäver till och med talet tolv och därefter med siffror: ett, två, tre, ..., tio, elva, tolv, 13, 14, ... och första, ..., tolfte, 13:e, 14:e ...

– eller -?
I SGT och SHS används både tankstreck och devis. Tankstrecket – används främst i uttryck som beskriver en tidsperiod (men även omfång eller sträcka). I det sammanhanget ska det inte vara några mellanslag före och efter tankstrecket. Exempelvis 1673–1775, inte 1673 – 1775 eller 1673-1775. I övrigt används - (devisen) exempelvis i konstruktionen 1970-talet alltså inte 1970–talet.

Om en text innehåller många bisatser kan man variera texten genom att använda tankstrecket istället för kommatecken. Tankstrecket ska då omges av mellanslag. Alltså som alternativ för huvudsats, bisats används huvudsats – bisats inte huvudsats–bisats eller huvudsats - bisats.

Tankstreckets tangentbordskommandon är på Windows ALT + 150 och på MacOS OPT + -.

Datum
Datum skrivs alltid ut i klartext som exempelvis den 2 juni 1787. Inte 2/6 1787, 1787 2/6 eller 1787-06-02: ordet *den* föregår alltså datumet Saknas dag skriver man juni 1787. På samma sätt som förkortningar skrivs årtal ut i sin helhet. Alltså 2006 inte 06 och 2006–2012 inte 2006–12.

Parenteser och hakparenteser
Huvudregeln är att när parenteser används så är det vanliga parenteser som ska användas, det vill säga (och). Två undantag finns. Det första beskrevs ovan och var för att markeera att text tillförts i ett citat. Det andra beskrivs nedan och är när patronymikon eller slätnamn som inte finns i källorna tillskrivs en person.

Fotnoter
I SGT och SHS används fotnoter (noter placerade längst ned på sidan) men inte slutnoter (noterna samlas i slutet av artikeln). Litteratur- och källhänvisningar placeras *alltid* i fotnoter, men fotnoterna kan också användas till utvidgningar från berättelsens röda tråd.

Oavsett syfte är ska fotnotsmarkören *alltid* placeras direkt efter meningens avslutande punkt. Alltså här slutar meningen.[23] inte här slutar meningen. [23] eller här slutar meningen[23]. eller här slutar[23] meningen. Det ska alltså inte vara något mellanslag mellan meningens punkt och fotnotsmarkören och fotnoten ska inte föregå punkten som avslutar meningen.

En fotnot placeras alltså *aldrig* inne i en mening. Om en mening innehåller påståenden som hämtats från flera olika källor ska man att samla källhänvisningarna i en enda fotnot som placeras efter styckets avslutande punkt. Alternativt får man dela upp meningen på flera meningar.

Listor
I släktforskningsartiklar förekommer väldigt ofta olika slags listor. Det kan vara listor över personer, orter, persedlar i en boupptecknin etcetera. Listor kan skrivas på väldigt många sätt där de olika listelementen kan avgränsas på olika sätt. Normen i SGT och SHS är följande:

Den enklaste listan består av bara två listelement som avdelas med ordet *och*: listelement 1 och listelement 2. Exempelvis Anders och Bertil.

Om listan innehåller fler än två listelement avdelas dessa med ett kommatecken utom mellan näst sista och sista listelementen som avdelas med ordet och: listelement 1, listelement 2 och listelement 3. Exempelvis Anders, Bertil och Caesar. Listor av källhänvisningar i fotnoter behandlas särskilt nedan.

Tryckta källor och litteratur

Att ange en specifik sida som använts
Tryckta källor och litteratur har normalt sett sidorna numrerade. Hänvisning sker antingen till exakt vilken sida som använts eller exakt vilket sidintervall som använts. Även om *Svenska skrivregler* som huvudregel rekommenderar att förkortningar inte ska användas använder vi för termerna sidan/sidorna den rekommenderade förkortningen s. (inte sid., sid eller s). När man hänvisar till sidan 67 skriver man alltså s. 67 inte sid. 67 eller liknande. När man hänvisar till flera sidor ska det exakta sidomfånget anges. Alltså exempelvis s. 67–68 eller s. 67–73. Skrivsättet, som även användes i SGT och SHS, s. 67f och s. 67ff, där »f« står för följande sida och »ff« följande sidor används inte eftersom det i fallet med hänvisning till fler än två sidor är oprecist.

Texthänvisningar till tryckta källor och litteratur
Den fullständiga hänvisningen till den tryckta källan och den litteratur man har använt följer vår tillämpning av Oxford-modellen. I en fotnot efter den mening i texten där man använt verket i texten placeras en hänvisning till en fullständig bibliografisk post i en förteckning över *Tryckta källor och litteratur* i slutet av artikeln. Vi avviker från den traditionella Oxford-modellen i så motto att första gången verket refereras anges ingen bibliografisk post i fotnoten. Texthänvisningen upprepas varje gång verket har använts men den bibliografiska posten finns alltså bara en gång i förteckningen.

Texthänvisningarna bygger på författarnamnet och utgivningsåret, eventuellt med information om använda sidor, samt avslutat med en punkt. Exempelvis:

Exempel 7.	Hildebrand 1961.
Exempel 8.	Hildebrand 1961, s. 110.
Exempel 9.	Hildebrand 1961, s. 110–112.
Exempel 10.	Hildebrand 1961, s. 110–112, 188, 223–230.

Vilket verket är och vilka sidor som använts skiljs åt med kommatecken. Även en sekvens av avvända sidintervall skiljs åt med kommatecken.

Mer omfattande otryckta källor och litteratur är ofta utgivna i flera delar (band). Då hänvisas till verket i sin helhet eller till verket i sin helhet med angivande av band och sida:

Exempel 11.	Elgenstierna 1925–1936.
Exempel 12.	Elgenstierna 1925–1936, band 1, s. 33.
Exempel 13.	Elgenstierna 1925–1936, band 5, s. 546.

Vilket verket är, vilket band som använts och vilka sidor som använts skiljs åt med kommatecken.

När listor blir mer omfattande bör man eftersträva att inte upprepa gemensamma beståndsdelar som exempelvis författarnamn. Hänvisas till flera verk av samma författare i samma fotnot anges författarnamnet en gång och utgivningsåren avdelade med semikolon:

Exempel 14.	Andersson 1998; 1999.
Exempel 15.	Andersson 1998, s. 12; 1999, s. 54.
Exempel 16.	Elgenstierna 1925–1936, band 1, s. 33; band 5, s. 546.

Vilka de olika verken är skiljs åt med semikolon.

Om man vill omnämna det citerade verket kan det göras genom använda verkets titel i brödtexten, men med explicit hänvisning i fotnot efter meningen. Nämns verkets namn bör det kursiveras. Exempel:

Exempel 17. Ätter som givits sköldebrev men som inte introducerats på Riddarhuset kartläggs av Bernhard Schlegel och Carl Arvid Klingspor i *Den med sköldebref förlänade men ej å Riddarhuset introducerade svenska adelns ättar-taflor*.[3] Även andra tryckta böcker kan ge detaljerade uppgifter, till exempel Jully Ramseys *Frälsesläkter i Finland intill stora ofreden*.[4]

3. Schlegel och Klingspor 1875.
4. Ramsay 1909–1916.

Huvudregeln är alltså att författarnamnet används i hänvisningen. Ibland saknas dock tydlig författare eller redaktör eller så är dessa mindre lämpliga att använda. Författarnamnet får då ett substitut, men i övrigt görs texthänvisningen som ovan, enligt följande:

- *Hela eller delar av verkets titel*. Exempelvis: Sveriges ridderskaps och adels kalender 1854– och Sveriges kyrkor 1915–1980.
- *Etablerad förkortning* i Svensk Biografiskt Lexikon (SBL) eller Det medeltida Sverige (DMS). Exempelvis: ÄSF 1957–2013 och BSH 1859–1884.
- *Om etablerad förkortning saknas i SBL eller DMS* en på annat *sätt etablerad förkortning*. Exempelvis: SAOB 1893–2023 och SBL 1918–.

Endast i undantagsfall konstrueras substitut på annat sätt. Tidigare användes i SGT exempelvis förkortningarna EÄ och ÖÄ för Gustaf Elgenstiernas ättartavlor och Viktor Örnbergs Svensk slägtkalender & Svenska ättartal. Numera sker dock texthänvisningen med författarnamn.

Bibliografiska poster i Käll- och litteraturförteckningen

Själva hänvisningen talar alltså inte exakt om vilket tryckt verk som avses utan hänvisar till förteckningen. I denna förtecknas i bokstavsordning, efter författare eller redaktör i första hand och om samma författare har flera verk samma år efter titeln i andra hand, en bibliografisk post som identifierar verket.

De två typer av litteratur som huvudsakligen används är böcker och tidskriftsartiklar. Hänvisningarna i framställningen till dessa ser i båda fallen ut på det sätt som beskrivits ovan. Däremot skiljer sig informationen i den bibliografiska posten åt mellan böcker och tidskriftsartiklar.

En del av den identifierande informationen består av ett eller flera identifikationsnummer fastställda i internationella standarder:

- ISBN (International Standard Book Number) är en ISO-standard för böcker som infördes 1970.
- ISSN (International Standard Serial Number) är en ISO-standard för periodiska publikationer som publicerades 1975.
- DOI (Digital Object Identifier) en ISO-standard för att unikt och bestående identifiera digitala objekt på internet oavsett var de förvaras. Digitala objekt med DOI behandlas som om de vore tryckta och inte som internetresurs.
- LIBRIS-ID (Libris, Library Identifying System) är ett unikt identifikationsnummer för en post i Sveriges nationella bibliotekskatalog Libris.

ISBN, ISSN och LIBRIS-ID nummer hittas i Kungliga bibliotekets databas Libris. Den bibliografiska posten till en bok eller motsvarande är uppbyggd enligt följande:

- <författarens efternamn>, <författarens förnamn>, <utgivningsår>, <*verkets titel*>, <förlag>, <LIBRIS-ID *nummer*>, <ISBN *nummer*>.

Varje element avdelas med kommatecken, verkets titel kursiveras och posten avslutas med en punkt:

Exempel 18. Hildebrand, Bengt, 1961, *Handbok i släkt och personforskning*, Wahlström och Widstrand, LIBRIS-ID 53506.

Tidskrifternas innehåller grupperas av sina redaktioner i *volymer* som ofta indelas i *utgåvor* (nummer). En volym utgör ofta en *årgång* men kan ibland bestå av flera årgångar. Om volymnummer förekommer är det normalt sett löpande sedan utgivningsstarten med löpande numrering av utgåvorna inom volymen. Ofta saknas volymnummer som då ersätts med utgivningsår och aktuellt nummer under året. Artikelns placeringen i volymen/årgången anges genom precisering vilka sidor den återfinns på. I normalfallet numreras sidorna löpande inom volymen eller årgången. Det finns dock undantag.

I Släkt och Hävd, som ges ut i årgångar, omfattar sidnumreringen i dagsläget två årgångar. Konsekvensen är endast att sidnumren ett givet år inte alltid startar om på nummer 1 (ett). Utgåvorna i SHS saknar gemensam numrering och sidnumreringen är istället specifik för varje publicerad artikel. Vilken artikel som avses anges genom att precisera årgång samt ett unikt ordningsnummer för artikeln inom årgången, information som ersätter både utgåvenummer och sidnummer. Den bibliografiska posten till en artikel i en tidskrift är i princip uppbyggd enligt följande:

- <författarens efternamn>, <författarens förnamn>, <utgivningsår>, <»artikeltitel«>, <*tidskriftens* namn *och volymnummer/årgång*>, <:>, <utgåva>, <s. artikelns sidomfång>, <LIBRIS-ID *nummer*>, <ISBN *nummer* >.

Varje element avdelas med kommatecken, artikelns titel omsluts av citattecken, tidskriftens namn och volymnummer kursiveras, hela sidomfånget uppges och posten avslutas med en punkt. Med LIBRIS-ID avses här i första hand artikelns nummer om ett sådant finns och i andra hand tidskriftens. Exempel:

Exempel 19. Sparrlöf, Göran, 2022, »I källornas ljus – ett utdrag ur släkten Dryander i Småland«, *Svensk Genealogisk Tidskrift 2022:1*, s. 41–68, LIBRIS-ID 10349591, ISSN 1654-1731.

Exempel 20. Lundholm, Michael, 2023, »Identifikationsproblem i färdigmakaren vid Skultuna mässingsbruk Karl Henrikssons (ca 1697–1757) familj«, *Släkthistoriska Studier 2023:202*, LIBRIS-ID p6c36szjmk5lq4kv, DOI doi.org/10.55797/sfx835.

Artiklar i äldre utgåvor av Släkt och Hävd och SGT fick ibland LIBRIS-ID. Orsaken var att bibliotek anslutna till Libris valde att indexera tidskrifterna. Detta sker inte längre. Genom att SHS publiceras på KBs plattform Publicera tilldelas alla artiklar i SHS automatiskt unika LIBRIS-ID.

En artikel i en årsbok eller liknande får en bibliografisk post som är snarlik den för en tidskriftsartikel men med följande uppbyggnad:

- <författarens efternamn>, <författarens förnamn >, <utgivningsår>, <»artikeltitel«>, <årsbokens titel och utgivningsår>, <s. artikelns sidomfång>, <LIBRIS-ID *nummer*>, <ISBN *nummer* >.

Exempel på bibliografisk post för en artikel i en årsbok eller liknande i förteckningen över tryckta källor och litteratur.

Exempel 21. Sikeborg, Urban, 1996, »Johan Bures släktbok. Tillkomst och tillförlitlighet«, *Släktforskarnas årsbok 1996*, s. 245–296, LIBRIS-ID 2191025, ISSN 245-286.

Om man hänvisar till flera verk av *samma upphovsperson* som publicerats *samma år* åtskiljs dessa genom att en gemen bokstav (a, b, c …) läggs till efter utgivningsåret där ordningen avgörs av placeringen i den alfabetiska förteckningen: Elm 2008a, s. 38 respektive Elm 2008b, s. 105 etcetera. Se även nedan Bild 8 (överst).

Hänvisningar till verk utgivna i flera delar (band) pekar alla på samma bibliografiska post. Hänvisningarna Exempel 11, 12 och 16 pekar alltså mot samma post i litteraturförteckningen:

Exempel 22. Elgenstierna, Gustaf, 1925–1936, *Den introducerade svenska adelns ättartavlor, med tillägg och rättelser*, Norstedt, LIBRIS-ID 8576.

I bilagan finns ett urval av litteraturposter, utformade enligt denna mall, som författare dels kan använda i sina artiklar dels använda som förebild för att utforma nya litteraturposter.

Internetresurser

Det är möjligt att ta del av såväl källor som litteratur via olika databaser och register på internet. Allt som hämtas via internet inkluderas dock inte i vad vi här kallar *Internetresurser*. Främst avses olika resurser som haft sin primära publiceringsplattform på internet. Främst handlar det om hemsidor av olika slag, uppgifter från olika register och inlägg på diskussionsforum.

Följande typer av verk räknas *inte* som internetresurser: digitala publikationer som har DOI samt tryckta verk som digitaliserats och gjorts tillgängliga på internet.

Hänvisningar och bibliografiska poster till Internetresurser utformas på samma sätt som till litteratur. De bibliografiska posterna skiljer sig lite åt och listas dessutom under rubriken *Internetresurser* i käll- och litteraturförteckningen. Det är främst två saker som utmärker internetresurser jämfört med tryckt litteratur:

- Internetresurser är rörlig materia eftersom de kan ändras (databaser kan exempelvis uppdateras), flyttas till helt nya internetadresser och dessutom helt tas bort från internet. *Man behöver därför ange vilket datum man besökte internetresursen och tog del av innehållet.*
- Platsen för var internetresursen återfinns, internetadressen, anges med en *Universal Resource Locator* (URL).

Här exempel på tre bibliografiska poster till internetresurser, två databaser och ett inlägg i ett diskussionsforum:

Exempel 23. Arkiv Digital, 2024, *Befolkningen i Sverige 1800–1947*, https://app.arkivdigital.se/register-collections/register-posts?register_collection=28, läst den 27 juli 2024.

Exempel 24. Sveriges släktforskarförbund, 2024, *Sveriges dödbok webb,* https://www.rotter.se/abonnemang/sveriges-dodbok-webb, läst den 27 juli 2024.

Exempel 25. Jernberg, Stefan, 2005, *Anbytarforum – Forum – Personrelaterat – Släktnamn – Övriga släkter – S – Steinholtz*, https://forum.rotter.se/index.php?topic=74493.0, läst den 27 juli 2024.

Otryckta källor

Att ange en specifik sida som använts

Otryckta källor kan ha sidnumrering precis som tryckta källor och litteratur. I så fall anges vilken eller vilka sidor som använts på samma sätt som för dem: se ovan. Vanligare är dock att otryckta källor inte har sidorna utan bladen numrerade: *foliering* efter folio, blad på latin.

Följande beskriver ett normalfall från vilket det kan finnas avvikelser. Om man tänker sig en otryckt källa, exempelvis en inbunden bok, som ligger uppslagen framför en så ser man två blad: till vänster baksidan av ett blad och till höger framsidan av nästa

blad. I de allra flesta fall finns bladnumret på bladets framsida. Eftersom denna sida på latin kallas *recto folio*, den rättvända sidan av bladet motsvarar den högra sidan i den uppslagna köällan. Man hänvisar till den sidan genom att först ange *fol.* som är förkortning för folio och sedan bladnumret med tillägg av bokstaven *r*: exempelvis *fol. 65r*. Bladet som föregick var alltså blad 64 och i den uppslagna källan ligger baksidan av det bladet på den vänstra sidan. Det kallas kallas därför *verso folio*, det vända bladet. För att hänvisa till sidan skriver man bladnumret med tillägg av bokstaven *v*, alltså *fol. 65v*. Sidorna på det tänkta uppslaget är alltså till vänster fol. 64v och till höger fol. 65r.

I bland annat husförhörslängder omfattar informationen om hushållens medlemmar ofta *ett uppslags båda sidor*, där numreringen oftast är på uppslagets vänstra sida. Det är alltså snarare en uppslagsnumrering än en bladnumrering. Vi hänvisar till hela uppslaget som *uppslag 65*.

Ibland saknar arkivhandlingen sidnummer, bladnummer eller liknande. Däremot kan det finnas en inre struktur som man kan ange för att precisera var uppgiften återfinns. I ministerialböcker kan det handla om datum eller ordningsnummer för året och i domböcker om en kombination av datum och paragrafnumrering. Man anger då denna information *istället* för sid- eller folionummer: inte både och. Exempelvis: den 12 juni 1673, nummer 34 1673, § 14 1673 eller vinterting 1678. Paragraftecknet § omges av mellanslag. Alltså inte §14 1673.

Om såväl sid- och bladnummer som *varje annan inneboende struktur* saknas som kan ge en beskrivning om var uppgiften kan återfinnas anger man bara *opaginerad* för att markera att frånvaron av sidhänvisning eller motsvarande inte är ett förbiseende.

Texthänvisningar till otryckta källor

Hänvisningen till otryckta källor följer modellen

- <arkivnamn>, <arkivhandlingens signum>, <plats i arkivhandlingen>

där de olika komponenterna avgränsas från varandra med ett kommatecken. Den liknar alltså hänvisningen till litteraturförteckningen.

Arkivnamnet ska anges på det sätt som det framgår av NAD. Exempelvis *Skultuna kyrkoarkiv*. *Arkivhandlingens signum* framgår av arkivförteckningen i NAD, exempelvis *C:5*. Just denna arkivhandling har sidnumrering så ett exempel på hänvisning till handlingen blir:

Exempel 26. Skultuna kyrkoarkiv, C:5, s. 9.

På samma sätt som litteraturhänvisningen inte är en fullständig bibliografisk beskrivning av den anförda litteraturen är källhänvisningen inte en fullständig beskrivning av den anförda källan. Den fullständiga beskrivningen kommer att innehålla ett unikt identifikationsnummer för arkivet och en beskrivning av vad för sorts arkivhandling det är och vilket årtalsomfång den har. Denna beskrivning ska återfinnas i källförteckningen.

Samtliga använda källor i en mening ska återfinnas i en och samma fotnot. Det vanligaste är kanske att olika arkivhandlingar från samma arkiv används i samma kontext:

Exempel 27. Skultuna kyrkoarkiv, AI:3, uppslag 54; C:5, s. 9.

Beroende på sammanhanget kan dock hänvisningen delas upp och eventuellt tillföras förklarande text:

Exempel 28. Uppgifterna om familjens sammansättning återfinns i Skultuna kyrkoarkiv, AI:3, uppslag 54 men den enda födelsenotis återfunnits för barnen finns i Skultuna kyrkoarkiv, C:5, s. 9.

I Exempel 27 avgränsades de olika arkivhandlingarna med semikolon. Förekommer även flera olika arkiv avgränsas dessa med punkt.

Exempel 29. Länsstyrelsen i Östergötlands län Landskontorets arkiv, EIIIa:1, fol. 27r. Mantalslängder Östergötlands län 1, fol. 270r. Motala kyrkoarkiv AI:1, s. 4–5, 7.

Förenklingar av källhänvisningar

Källhänvisningarna kan ofta bli många samtidigt som den information de tillför är begränsad då det egentligen framgår indirekt av sammanhanget var uppgiften kan återfinnas. Det gäller exempelvis händelserna *född*, *vigd* och *död* om dessa händelser kan beläggas genom födelsenotis, vigselnotis respektive dödsnotis som återfinns på förväntad plats i kyrkboken. SGT och SHS har som huvudregel att en uttrycklig källhänvisning inte sätts ut i dessa fall. Däremot ska de använda källorna alltid framgå av förteckningen över otryckta källor.

Ett annat fall är när mantalslängder används för att belägga att en person bott under en längre tid på en bestämd plats. Det blir då en hänvisning för varje år. SGT och SHS har som huvudregel att en uttrycklig källhänvisning i dessa fall endast sätts ut till första och sista året personen är belagd. Detta görs med uttrycklig angivelse att det är första och sista belägg. Även här ska de använda källorna alltid framgå av förteckningen över otryckta källor.

Författaren ska *alltid* låta förfarandet om förenklade källhänvisningar framgå av texten, exempelvis i ett inledande avsnitt om källorna.

Posterna för otryckta källor i Käll- och litteraturförteckningen

De bibliografiska posterna i käll- och litteraturförteckningen ska följa en alfabetisk struktur. Posterna för otryckta källor i käll- och litteraturförteckningen innehåller en hierarkisk struktur på tre nivåer (arkivinstitution , arkiv, källa) och varje nivå är alfabetiskt ordnad:

<arkivinstitution 1>
    <arkiv 1>
        <källa 1>
        <källa 2>
    <arkiv 2>
        <källa 3>
        <källa 4>
<arkivinstitution 2>
    <arkiv 3>
        <källa 5>

Varje arkivinstitution förekommer endast en gång och upptas alfabetiskt, och under denna varje använt arkiv endast en gång och till sist där under varje använd arkivhandling endast en gång. Ingenstans anges vilka platser som åberopas i en källa eftersom det framgår av källhänvisningarna. Här anges arkivets namn enligt NAD samt det NAD-nummer det har. Till skillnad mot i hänvisningen anges även arkivhandlingens innehåll och eventuella årtalsomfång enligt NAD. Exempel:

Exempel 30.
Riksarkivet i Göteborg
    Amnehärads kyrkoarkiv (SE/GLA/13009)
        C:1 Födelse- och dopböcker 1683–1717
    Gärdhems kyrkoarkiv (SE/GLA/13176)
        C:1 Födelse- och dopböcker 1688–1697

Riksarkivet i Lund
    Bara häradsrätts arkiv (SE/LLA/10003)
        FIIa:21 Bouppteckningar 1775–1776
        FIIa:72 Bouppteckningar 1874–1875
    Bjällerups kyrkoarkiv (SE/LLA/13026)
        CI:1 Födelse och dopböcker 1689–1797

CI:3 Födelse och dopböcker 1798–1860

Riksarkivet i Stockholm/Täby
Jordeböcker 1608–1881 (SE/RA/55201)
Östergötlands län 4 1631 och 13 1640
Mantalslängder 1642–1820 (SE/RA/55203)
Östergötlands län 1 1642
Uppsala län 1 1642

Riksarkivet i Täby, Krigsarkivet
Roterings- och utskrivningslängder 1608–1729 (SE/KrA/0025)
Volym 97 1628

Endast i undantagsfall skrevs ordet *volym* ut.

Källhänvisningarna från Riksarkivets Digitala forskarsal/NAD och Arkiv Digital

De flesta släktforskare får tillgång till det offentliga arkivmaterialet via Riksarkivets Digitala forskarsal/NAD eller Arkiv Digital (AD). Båda dessa tjänster ger användaren möjlighet att kopiera vad som leverantörerna kallar källhänvisningar till den aktuella sidan i arkivhandlingen. Här ges ett exempel angående en födelsebok från Skultuna kyrkoarkiv:

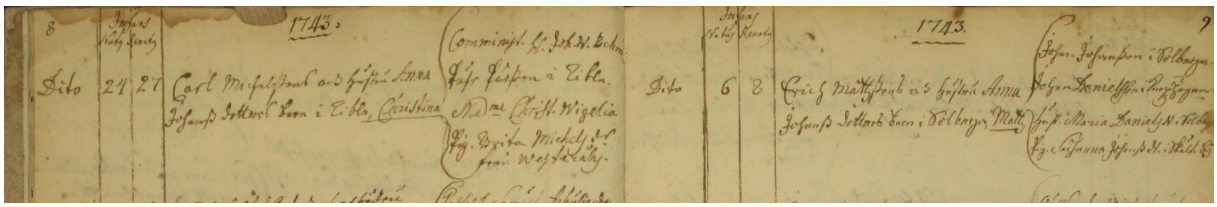

Bild 1. Översta delen av sidorna 8–9 i Skultuna kyrkoarkivs födelsebok C:5.

Till dessa sidor anger de två leverantörerna följande hänvisningar:

- RA: Skultuna kyrkoarkiv, Födelse- och dopböcker, SE/ULA/11343/C/5 (1742-1774), bildid: C0020454_00014, sida 8.
- AD: Skultuna (U) C:5 (1742-1774) Bild 10 / sid 9 (AID: v74109.b10.s9, NAD: SE/ULA/11343).

Båda dessa punkter är direkta citat från respektive digital leverantör. Vi noterar först att i detta fall är den aktuella källan sidnumrerad. Här finns två aspekter att vara observant på. För det första måste informationen redigeras för att kunna fungera som en källhänvisning i SGT och SHS. Den redigeringen ska alltså ske på basis av vad som anges i Digitala forskarsalen/NAD.

För det andra skiljer sig de två leverantörerna åt avseende vad som redovisas. De två viktigaste skillnaderna är arkivnamn och sidnummer. Att arkivnamnen skiljer sig åt har minst två orsaker: dels använder AD systematiskt inte NAD:s arkivnamn på kyrkoarkiven utan istället namnet på arkivbildaren (församlingen) med angivande av i vilket län verksamheten bedrevs med hjälp av de så kallade länsbokstäverna, dels är det möjligt att NAD ändrat uppgifterna om arkivet efter det att AD fotograferade det. Vad gäller de olika sidnumren anges i detta fall numret på vänstra sidan i uppslaget av NAD medan AD anger sidnumret på den högra sidan.

Båda leverantörerna anger sina interna bildidentifikationsnummer:

- *Huvudregeln i SGT och SHS är att dessa nummer för* bildidentifikation *inte ska användas.*

Två undantag finns från denna huvudregel:

- Om sidan är opaginerad, alltså om sid- eller folionumrering liksom varje annan intern struktur saknas för att ange var uppgiften kan återfinnas, kan bildid anges som

komplement: Exempelvis: *opaginerad (NAD bildid F0005688_00010)* eller *opaginerad (AD bildid v74117.b6)*. Observera att bildid anges inom parantes.
- Om sidan är svår att återfinna, exempelvis på grund av multipla helt eller delvis överlappande sid- och/eller folionumreringar, kan bildid anges som komplement till en hänvisning till sida eller folio etcetera. Ett exempel på sådan källor är de som återfinns i arkivet *Landskapshandlingar*, där redovisning av bildid snarast får betraktas som huvudregel.

Hur ska jag ange en orts lokalisering?

Oftast berättar författaren inledningsvis vilket geografiskt område som undersökningen berör. Om den beskrivningen är tillräckligt detaljerad med användning av de administrativa indelningarna landskap, härad/skeppslag och församling/socken med den indelning som gällde 31 december 1951, vilket är den norm som *Svenskt ortnamnslexikon* använder, bör den oftast vara helt tillräcklig.[7]

Vid behov kan dock någon eller några av dessa administrativa indelningar användas för att precisera exempelvis vilket enskilt Tibble eller Mörby inom området som avses om det finns flera. En sådan precisering behöver inte återupprepas.

Vid behov bör även dels olika församlingars förhållande till varandra inom ett pastorat (moder- och annexförsamling) klargöras och dels eventuella administrativa förändringar av betydelse i församlingsindelningen, och därmed åtföljande namnändringar. efter 1862 redovisas.

Hur ska jag ange släktrelationer?

Det vanliga svenska språkbruket är tillräckligt exakt för att man ska kunna använda ord som exempelvis farfar och morfar för beskriva vilken av de två manliga anorna två generationer tillbaka som avses. Ytterligare sammansättningar med far och mor ger flexibilitet och exakthet.

För släktrelationer i sidled finns dock en uppsjö dialektala termer i olika delar av det svenska språkområdet. En viss släktrelation kan då uttryckas med olika termer på olika platser och en och samma term kan innebära helt olika släktrelationer på olika platser.

På samma sätt har vissa släkttermer ändrat betydelse genom historien. Exempel på sådana termer är *syskonbarn* (tidigare kusin), *svåger* (tidigare allmänt ingift man) och *moster* (tidigare även mormors och morfars syster).

Bland dessa finns termer som bygger på *männingsbegreppet*. Termen »männing« betyder just endast allmänt släkting, men exempelvis tremänning och fyrmänning betyder att man delar en gemensam ana på tre respektive fyra generationers avstånd. I SGT och SHS används männingsbegreppet från och med tremänning.

Både de dialektala och dialektala termerna används endast vid direkta citat och bör i anslutning till citaten förklaras.

Hur ska jag ange och stava person- och släktnamn?

Personnamn

Historiskt måste man när det gäller personnamn skilja mellan begreppen *stavningsvarianter* (olika stavningar som uttalas på ungefär samma sätt), *namnformer* (olika uttal på samma namn) och *namn* (samlingsbegrepp för namnformer med samma ursprung). Exempel: *Michael*, *Michaël* och *Mikael* är tre stavningsvarianter av samma namnform. *Mikael*, *Mikko* och *Mickel* är olika namnformer av samma namn. En person med ett visst namn kan i olika källor benämnas med såväl flera olika namnformer som stavningsvarianter. Endast undantagsvis vet vi vad personen kallades i sin familj och närmaste omgivning.

7 Wahlberg 2016.

Idag är det annorlunda genom de olika regleringar av personnamn som skett sedan den första förordningens införande 1901. Det som tidigare var två stavningsvarianter, exempelvis *Mikael* och *Michael*, betraktas idag som olika namn och kräver ett formellt namnbyte vid byta från det ena till det andra. Vi har också bättre kunskap om vad personen kallade sig själv och kallades av sin familj och närmaste omgivning.

För perioden före 1901 gäller i SGT och SHS som huvudregel att personnamnen stavas med den normerande stavning som dokumenteras i *Så stavar du namnen. Sveriges släktforskarförbunds namnlista*.[8] Namnlistans normalform för exemplet är *Mikael*. För perioden efter 1901 är huvudregeln att personnamnen stavas som de dokumenterats i folkbokföringen.

Om en stavningsvariant i samtida källor kan visas ha använts av personen själv (autograf) kan denna användas istället. Detta får dock för perioden före 1901 betraktas som ett sällsynt undantag, inte minst bland allmogen, men är förstås mer vanligt bland högre stånd samt för perioden efter 1901. Vid uttrycklig citering ur källor används alltid källans version utan normering.

Patronymikon och släktnamn

Före 1600 var släktnamn mycket ovanliga för att därefter successivt växa i popularitet med start bland högre stånd för att senare även under 1800-talet få spridning bland allmogen.

På samma sätt som för personnamn förekom ofta olika stavningsvarianter. Exempelvis *Behm*, *Bhem* och *Beem* eller *Fotmeijer*, *Footmeijer* och *Fotmejer*.

Huvudregeln är att för perioden före 1901 använda en normalform, exempelvis släktens stavning av namnet idag eller den idag vanligaste stavningsvarianten om flera förekommer i samma släkt. För exemplen ovan blir normalstavningen *Behm* respektive *Fotmeijer*. För perioden efter 1901 är huvudregeln att släktnamnen stavas som de dokumenterats i folkbokföringen.

För vissa kategorier av släkter finns idag vad som närmast kan betraktas som normeringar. Det är främst för adeln och prästerskapet där de senast publicerade ättartavlorna och herdaminnenas stavningar kan användas.

Ett problem i äldre publicerad släktforskning är att om ett släktnamn upptagits av en person vid en viss tidpunkt har även släktingar, även sådana som avlidit före upptagandet av namnet, tillskrivits namnet. Släktnamn i SGT och SHS ska endast tillskrivas en person om källor från personens livstid visar att *namnet använts av personen själv* eller att *personen omnämnts med namnet*.

För de flesta människor före 1901 användes alltså istället patronymikon (fadersnamn). Dessa primära patronymikon var egentligen inte alls namn utan talade bara om vem man var son eller dotter till. Under slutet av 1800-talet övergick dessa primära patronymikon till att bli sekundära och överföras över generationerna. De blev släktnamn och vad som sagts om dessa ovan gäller även här.

På samma sätt som släktnamn inte ska tillskrivas en person ska inte heller patronymikon tillskrivas med mindre än att det *direkt* finns dokumenterat i källor från personens livstid. Ibland kan ett patronymikon indirekt tillskrivas en person, typiskt genom en födelsenotis, eller en författares slutledning baserad på olika källor. I presentationen kan det då finnas behov att omnämna detta patronymikon men klargöra att det är härlett genom att sätta det inom hakparenteser (jämför hanteringen av inskjuten text i citat). Exempelvis *Jon [Jonsson]* eller *Karl [Simonsson] Frunk*.

Metoden kan också användas för att tydliggöra att exempelvis *Karl Simonsson Frunk*, vars patronymikon alltså finns angivet i samtida källor, och *Karl [Simonsson]*

[8] Skogsjö 1999.

Frunk, som aldrig omnämnts med patronymikon som istället är baserat på födelsenotisen, är två olika personer. Se även Bild 11 för ytterligare exempel.

Övrigt

Grafiska släkttavlor

Grafiska släkttavlor bör hållas enkla, sammanfatta och ge översikt till resultat som presenteras i texten. Tavlorna ska inte presentera nya uppgifter eller innehålla källhänvisningar. Uppgifterna bör begränsas till som mest namn, födelseår, dödsår, yrke, bostadsort samt motsvarande för make/maka om dessa redovisas. I mer omfattande tavlor kan informationen om varje person behöva begränsas ytterligare. Grafiska tavlor ska inte heller innehålla fotnoter utan eventuella förklaringar ska finnas i löptexten eller dess fotnoter.

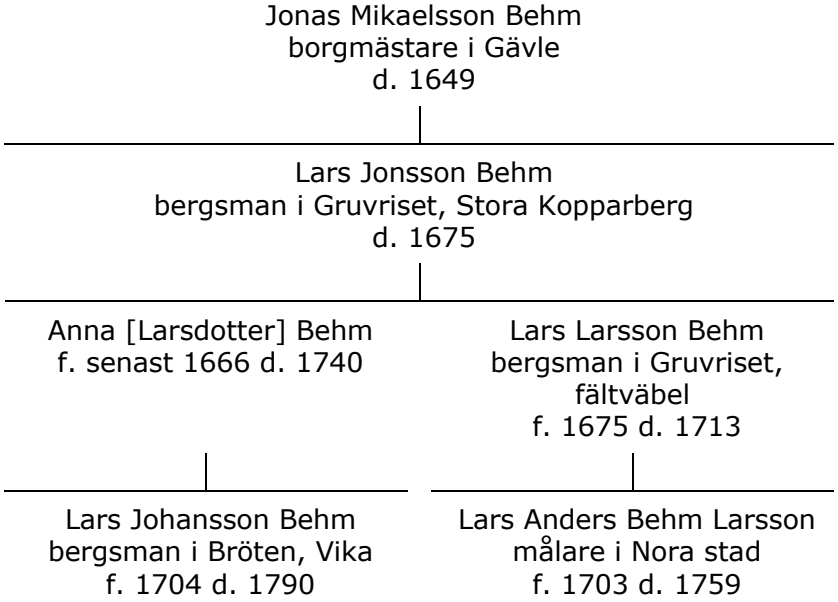

Bild 2. Exempel på grafisk tavla.

Författaren kan rita släkttavlor för hand, skanna och skicka in. Redaktionen reproducerar sedan släkttavlorna för användning i artikeln med den typografi som används i tidskrifterna. Man kan även själv enkelt skapa sina egna tavlor med tabellfunktionen i ordbehandlaren Word som följande exempel visar:

Utgångspunkten för ovanstående grafiska tavla var en tabell med sju rader och fem kolumner. Tabellerna har sedan redigerats genom att slå samman eller dela tabellceller samt ange kantlinjer på önskad plats. Tabellerna tillsammans med tabelltext placeras in i artikeln på en ungefär riktig plats. En tabell ska alltid omnämnas i texten:

		Jonas Mikaelsson Behm borgmästare i Gävle d. 1649		
		Lars Jonsson Behm bergsman i Gruvriset, Stora Kopparberg d. 1675		
Anna [Larsdotter] Behm f. senast 1666 d. 1740				Lars Larsson Behm bergsman i Gruvriset, fältväbel f. 1675 d. 1713
Lars Johansson Behm bergsman i Bröten, Vika f. 1704 d. 1790				Lars Anders Behm Larsson målare i Nora stad f. 1703 d. 1759

Bild 3. Den tabell som var utgångspunkten för ovanstående tavla.

Bilder

SGT och SHS publicerar gärna bilder som har anknytning till artikelns innehåll. Det kan röra sig om intressant eller vackert källmaterial, landskapsbilder på kyrkor och bebyggelse som omnämns i artikeln. Även kartor är tacksamma illustrationer. Författaren bör se till att bildfilerna har största möjliga upplösning. En upplösning på minst 300 dpi (bildpunkter per tum) är nödvändig. Om upplösningen är för låg kan bilderna inte publiceras. Bildfiler bör levereras som separata filer i *originalformat utan beskärning* och namnges *bild1*, *bild2* etcetera med suffix som anger relevant bildformat (exempelvis JPG, PNG, SVG, EPS).

Det är författarens ansvar att ha rättigheten till att publicera en bild antingen genom att författaren har upphovsrätten (copyright) till bilden eller att författaren har inhämtat tillstånd från upphovsrättsinnehavaren att få publicera bilden.

Samma bild bör inte publiceras flera gånger av flera grunder. Dels finns en möjlighet att tidskriften där bilden publicerats har övertagit upphovsrätten till bilden och dels ska det refereras till tidigare publicering av en bild. Det ska framgå tydligt av bildtexten vem som har upphovsrätten till bilden. Tidigare publicering av en bild ska också framgå av bildtexten med en litteraturhänvisning.

Författaren ska placera in bilderna på en ungefär riktig plats tillsammans med förslag till bildtext inklusive källhänvisning och eventuell licens. Är författaren upphovsman/fotograf räcker detta som källhänvisning. . En bild ska alltid omnämnas i texten. Exempel på bildtexter:

- Bild 1: <bildtext>. Källa: <källhänvisning>. Fotograf: <namn>. Licens: <licens>.
- Bild 2: <bildtext>. Fotograf: Författaren.

SGT ≠ SHS 5:För publicering i SGT konverterar redaktionen i normalfallet bilderna till gråskala och anpassar ljusstyrkan. Normalt väljs en färgbild från en av numrets artiklar till omslagets framsida. I SHS publiceras färgbilder alltid i färg.

Författarpresentation
Författarna i SGT och SHS presenteras i respektive nummer med en kort presentation. Presentationen ska vara enligt följande format:

Exempel 31. Förnamn Efternamn, Bostadsort (Postadress). Född år. Nuvarande sysselsättning/yrke/eventuell akademisk examen, i förekommande fall (pensionär) tidigare sysselsättning/yrke. Nuvarande styrelse- och funktionärsuppdrag i släktforskar- och hembygdsrörelsen. Publikationer där släktforskningsresultat och liknande tidigare publicerats. Utmärkelser.

Presentationen ska alltså inte ge en fullständig levnadsbeskrivning (curriculum vitæ) utan beskriva nuvarande förtroendeuppdrag, alltså ej endast medlemskap, inom släktforskar- och hembygdsrörelsen och kort berätta var man publicerat släktforskning tidigare. Se aktuella nummer av SGT och SHS för exempel.

SGT ≠ SHS 6:I SGT publiceras i anslutning till författarpresentationen även en porträttbild på författaren.

3. De redaktionella processerna

De redaktionella processerna i SGT och SHS ser endast inledningsvis olika ut.

SGT ≠ SHS 7:Författare av artiklar till SGT skickar artikeln och övrigt material till redaktören. Författare av artiklar till SHS levererar artikeln och övrigt material till plattformen Publicera: https://publicera.kb.se/shs/about/submissions.

Därefter är de redaktionella processerna i praktiken identiska. Respektive redaktör tillfrågar två bedömare inom eller utom redaktioner för att göra översiktlig granskning av artikeln till två anonyma bedömare. De får viss tid på sig att inkomma med sina omdömen och ett publiceringsförslag, avvisa eller gå vidare. Om redaktören beslutar att man ska gå vidare får författaren de anonyma bedömarnas rapporter med uppmaning om bearbetning av artikeln i enlighet med dessa.

Om beslutet är positivt ombeds författaren genomför de av granskarna föreslagna ändringarna. Från och med äger processen rum uteslutande på *Google Drive* (i det följande kallat endast *Drive*). All kommunikation mellan redaktörer, redaktionsmedlemmar och författare sker därefter på Drive. Inga filer kommuniceras på epost utan delas från redaktionen till författaren på Drive och vice versa.

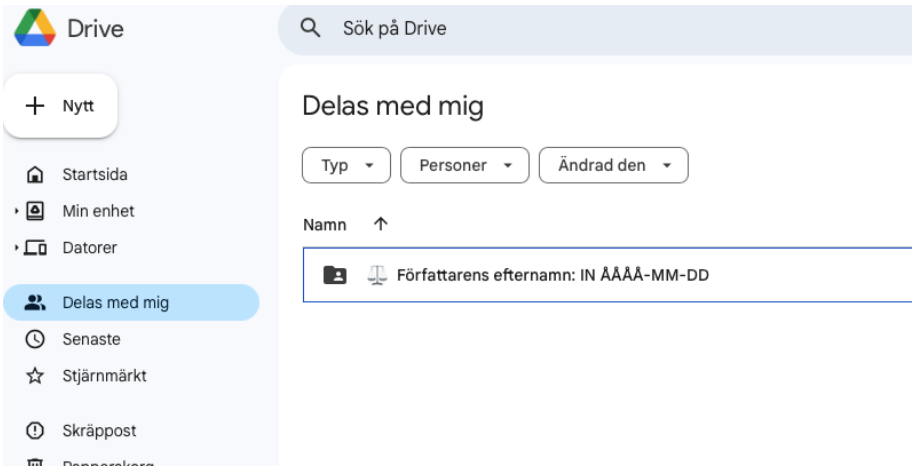

Bild 4. Google Drive, Delas med mig.

Det är därför lämpligt att författare som inte redan har ett Google-konto skaffar det. Efter att ha loggat in på Google väljs applikationen Drive. Bild 4 visar hur det kan se ut på Drive. Upplägget liknar en filhanterare. Materialet kommer att finnas under »Delas med mig« i en mapp som i sitt namn innehåller information om författarens efternamn och när materialet först inkom till redaktionen.

Efter att ha dubbelklickat på mappen kan man börja interagera. Enklast sker det genom att man med höger musknapp klickar på arbetsytan. Man får upp ett menyalternativ:

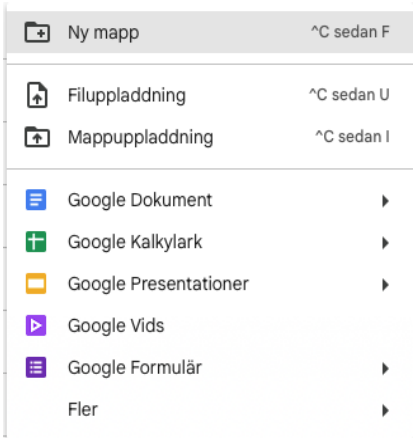

Bild 5. Menyalternativ efter höger musklick på arbetsytan i Drive.

Man kan alltså ladda upp filer och mappar samt skapa olika typer av dokument. När artikeln lagts upp av redaktionen kommer den att finnas i mappen som ett så kallat Google dokument. Genom att dubbelklicka på filnamnet öppnas filen i Google Dokument.

Flera personer kan samtidigt vara inne i samma Google dokument för att redigera och kommentera. Om man väljer läge FÖRSLAG (möjliga lägen är redigera, förslag eller visa) kan alla med tillgång till dokumentet se vilka förslag och kommentarer som gjorts av alla andra.

Läge FÖRSLAG kan aktiveras på två olika sätt som visas nedan. Till vänster visas hur man genom menyalternativen VISA => LÄGE => FÖRSLAG väljer förslagsläget. Till höger visas hur man väljer det genom den genväg som finns överst till höger i applikationen.

Bild 6. Två sätt att initiera läge FÖRSLAG.

Redaktionsmedlemmarna kommer att interagera med författaren på två olika sätt:

Om redaktionen har förslag på en ändring införs den ändringen direkt. I Bild 16 (överst) föreslås att ordet *hendrerit* byts ut mot *henderit*. Om artikelförfattaren accepterar förslaget trycker man bara på JA-knappen (✓). Om författaren istället föreslår något annat införs den ändringen på samma sätt.

Om redaktionen vill initiera en diskussion om något så markeras relevant text och en kommentar läggs in genom att man klickar på plus-tecknet i marginalen. I Bild 7 (underst) påbörjas en kommentar om ordet *venenatis*.

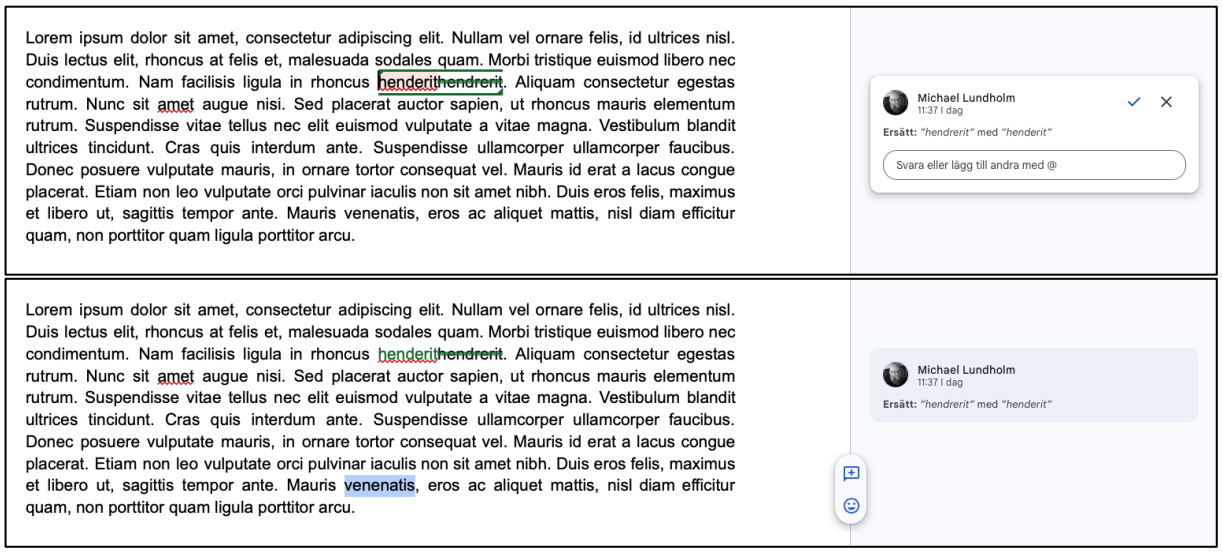

Bild 7. Förslag (överst) och kommentarer (underst) i Google Dokument.

Grundregeln är alltså att om det är en enkel ändring så införs denna direkt (av redaktionsmedlemmar och författare) utan diskussion. Bara om saken blir mer komplicerad initieras en diskussion. Förslag om en enkel ändring ska aldrig ges som en kommentar.

Den redaktionella processen bedrivs i tre steg:

- *Detaljerade* kommentarer från redaktionerna. Ett par redaktionsledamöter läser artikeln noggrant och ger detaljerade förslag med det tillvägagångssätt som beskrivits ovan. Författaren hanterar successivt dessa med samma tillvägagångssätt.
- Korrekturläsning efter att detaljerade kommentarer åtgärdats. Korrekturläsningen är inriktad på det rent språkliga, att förkortningar är upplösta, att källhänvisningar är korrekt utformade, att all litteratur och alla källor finns upptagna i käll- och litteraturförteckningen.
- Korrekturläsning av den monterade artikeln. Efter att artikeln monterats (en PDF-fil har skapats med bilder etcetera på rätt plats) korrekturläses artikeln med fokus på det typografiska: radbrytningar, sidbrytningar, avstånd till bilder etcetera. Det sker på ett liknande sätt som ovan men eftersom det sker i en PDF-fil kan bara kommentarer ges.

SGT ≠ SHS 8: Monteringen av SGT och SHS sker på helt olika sätt. För SGT sker monteringen i Adobe InDesign och för SHS i Microsoft Word. Eftersom monteringen sköts av redaktionen på en lokal dator är det inget författaren direkt blir involverad i.

De två första stegen kan vara svåra att helt separera eftersom korrekturändringsförslag kan dyka upp som förslag och vice versa. Eftersom författaren inte direkt kan se i vilket steg man är meddelas det av redaktören när man går från ett steg till ett annat.

4. Litteraturförteckning

Carroll, Lewis, 1983, *Alice i underlandet*, Bonniers Juniorförlag AB, LIBRIS-ID 7285433, ISBN 914850776880.

Karlsson, Ola, redaktör, 2017, *Svenska skrivregler*, fjärde upplagan, Språkrådets skrifter 22, Liber, LIBRIS-ID 20167622, ISBN 9789147111497.

Lundholm, Michael, (2016), *Källkritik och källhänvisningar*, Handbok 11, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID 19670098, ISBN 9789188341020.

Skogsjö, Håkan, 1999, »Så stavar du namnen. Släktforskarförbundets namnlista (2 upplagan)«, *Släktforskarnas årsbok 1999*, s. 25–66, LIBRIS-ID2892185, ISSN 0280-3984.

Tegnér, Esaias, 1943, »Epilog. Vid Magister-Promotionen i Lund 1820. Av Promotor«, s. 151–159 i Esaias Tégner, *Dikter i urval av Johannes Edfeldt*, Albert Bonniers Förlag, LIBRIS-ID 3119365.

Wahlberg, Mats, redaktör, 2016, *Svenskt ortnamnslexikon. Utarbetat av Språk och folkminnesinstitutet och Institutionen för nordiska språk vid Uppsala universitet*, andra reviderade upplagan, Språk- och folkminnesinstitutet, LIBRIS-ID 19711772, ISBN 9789186959326.

5. Bilaga: Exempel på litteraturposter för SGT och SHS

Urvalet består dels av litteratur som ofta förekommer i SGT och SHS, dels utgörs av centrala handböcker, referensverk eller källutgåvor och som inte är tidskriftsartiklar. Litteraturposterna är utformade enligt den mall som angivits ovan. Författare kan lämpligen kopiera och föra in direkt i sina egna litteraturförteckning.

Almquist Johan Axel, 1909, *Bergskollegium och Bergslagsstaterna 1637–1857, Administrativa och biografiska anteckningar*, Norstedt, LIBRIS-ID 387824.

Almquist Johan Axel, 1922–1923, *Den civila lokalförvaltningen i Sverige 1523–1630 med särskild hänsyn till den kamerala indelningen*, Meddelanden från Svenska Riksarkivet, Ny följd R 6, LIBRIS-ID 8075391.

Almquist Johan Axel, 1931–1976, *Frälsegodsen i Sverige under storhetstiden med särskild hänsyn till proveniens och säteribildning*, Skrifter utgivna av svenska riksarkivet 1, Norstedts, LIBRIS-ID 8200493.

Almquist Jan-Eric, 1954–1955, *Lagsagor och domsagor i Sverige, Med särskild hänsyn till den judiciella indelningen*, Stockholm, LIBRIS 54406,

Almquist Jan-Eric, 1960, *Herrgårdarna i Sverige under reformationstiden 1523–1611*, Skrifter utgivna av Rättsgenetiska institutet vid Stockholms högskola 3, Norstedts, LIBRIS-ID 8199097.

Anjou Anton, 1899, *Kongl. Svea hofrätts presidenter samt embets- och tjenstemän 1614–1898, Biografiska anteckningar*, LIBRIS-ID 2493248.

Anrep Gabriel, 1858–1864, *Svenska adelns ättar-taflor*, Stockholm, LIBRIS-ID 482519.

Aurelius Nils, 1785–1817, *Strengnäs stifts herda-minne, eller Kort beskrifning om pastores och comministri så väl uti Södermanland som Neriket, ifrån något öfver 200 år tilbaka, in til närvarande tid, utur trovärdiga handlingar samladt af Nils Aurelius*, LIBRIS-ID 2400155.

Bergman Carl J:son, 1919, *Kungl. Smålands husarregementes historia 1543–1919*, LIBRIS-ID 1537625.

Brask Hans, 1970, *Biskop Hans Brasks släktbok*, redaktörer Hans Gillingstam & Göran Setterkrans, Personhistoriska samfundet, LIBRIS-ID 498789.

Broman Olof Johansson, 1911–1954, *Olof Joh. Bromans Glysisvallur och öfriga skrifter rörande Helsingland*, Gestrike-Helsinge nation, LIBRIS-ID 2214952.

Bygdén Leonard, 1923–1926, *Hernösands stifts herdaminne*, Almquist & Wicksell, LIBRIS-ID 490177,

Bäckmark Magnus, 2016, *Mantalsforska*, Släktforskning i mantalslängder, Handbok 8, andra upplagan, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID 19446463, ISBN 978-91-88341-01-3.

Callmer Christian, 1976, *Svenska studenter i Wittenberg*, Skrifter utgivna av Personhistoriska samfundet 17, LIBRIS 7790606.

Carlquist Gunnar, 1943–, *Lunds stifts herdaminne från reformationen till nyaste tid*, Lunds stifts domkapitel, LIBRIS-ID 8202447.

Collmar Magnus, 1964–, *Strängnäs stifts herdaminne*, Södermanlands museum, LIBRIS-ID 194233.

Dagligt Allehanda, 1769–1849, LIBRIS-ID 2631189.

Dahlby Frithiof, 1964, *Svensk heraldisk uppslagsbok, Lexikon över svenska sköldemärken tillhörande samtliga på Riddarhuset introducerade ätter samt icke introducerade ätter*, Bonniers, LIBRIS-ID 8079770.

Dahlgren Stellan & Sven Ljung, 1963–1878, *Enköpings stads historia*, Kommunalfullmäktige, LIBRIS-ID 241966 & 241967.

Dahlgren Fredrik August, 1914–1916, *Glossarium öfver föråldrade eller ovanliga ord och talesätt i svenska språket från och med 1500-talets andra årtionde*, Gleerups förlag, LIBRIS-ID 8208456.

DMS, 1972–, *Det medeltida Sverige*, Kommittén för det medeltida Sverige, LIBRIS-ID 8200809.

Edestam Anders, 1965–2007, *Karlstads stifts herdaminne från medeltiden till våra dagar*, Stiftshistoriska sällskapet i Karlstad, LIBRIS-ID 9452.

Edling Nils, 1925–1956, *Uppländska domböcker*, Kungl. Humanistiska vetenskapssamfundet i Uppsala, LIBRIS-ID 419722.

Edlund Barbro, 1979, *Lunds universitets matrikel 1732–1830, Album Academiae Carolinae*, LiberLäromedel/Gleerup, LIBRIS-ID 7270728, ISBN 9140046990.

Ekstrand Viktor, 1896–1903, *Svenska landtmätare, Biografisk förteckning 1628–1900*, Sveriges lantmätarförening, LIBRIS-ID 1730089.

Ekström, Gunnar, 1939–1991, *Västerås stift herdaminne*, Västerås stift herdaminneskommité, LIBRIS-ID 15896.

Elgenstierna Gustaf, 1925–1936, *Den introducerade svenska adelns ättartavlor, med tillägg och rättelser*, Norstedt, LIBRIS-ID 8576.

Ericsson Bo & Dick Harrisson, 2010, *Norstedts Sveriges historia 1350–1600*, Norstedts, LIBRIS-ID 11657784, ISBN 9789113024394.

Ericsson Georg J V, 1952, *Vadstena stads äldsta tänkeböcker, »Domboken« 1577–1610*, LIBRIS-ID 420220.

Fant Johan Eric & August Theodor Låstbom, 1842–1845, *Upsala ärkestifts herdaminne*, Wahlström & Låstbom, LIBRIS-ID 1799831.

Generalstabens litografiska anstalt, 1827–1979, Generalstabens karta över Sverige, LIBRIS-ID 8218657.

GIR, 1861–1916, *Konung Gustaf den förstes registratur*, redaktör, Johan Axel Almquist, Handlingar rörande Sveriges historia, första serien, Riksarkivet, LIBRIS-ID 8390061.

Grape Ernst, 1951, *Postkontor och postmästare*, LIBRIS-ID 21169.

Grill Claes Lorentz, 1855–1858, *Statistiskt sammandrag af svenska indelningsverket, eller tabellariska förteckningar öfver arméens boställen samt öfver samtlige rusthåll och rothåll i riket*, LIBRIS-ID 1784749.

Hagström Klas Alfred, 1897–1901, *Strengnäs stifts herdaminne*, LIBRIS-ID 8081146.

Hellquist Elof, 1922, *Svensk etymologisk ordbok*, Gleerups förlag, ISBN 9789140019783.

Hellström Gunnar, 1951, *Stockholms stads herdaminne från reformationen intill tillkomsten av Stockholms stift, Biografisk matrikel*, Stockholms kommunförvaltning, LIBRIS-ID 24465.

Hildebrand Bengt, 1961, *Handbok i släkt och personforskning*, Wahlström & Widstrand, LIBRIS-ID 53506.

Holmbäck Åke & Elias Wessén, 1962, *Magnus Erikssons landslag i nusvensk tolkning*, Skrifter utgivna av Institutet för rättshistorisk forskning, Serien 1, Rättshistoriskt bibliotek 6, Institutet för rättshistorisk forskning, LIBRIS-ID 8390172.

Holmbäck Åke & Elias Wessén, 1966, *Magnus Erikssons stadslag i nusvensk tolkning*, Skrifter utgivna av Institutet för rättshistorisk forskning, Serien 1, Rättshistoriskt bibliotek 7, Institutet för rättshistorisk forskning, LIBRIS-ID 8390171.

Håhl Johan Isac, 1846–1847, *Linköpings stifts herdaminne*, LIBRIS-ID 349894.

Inrikes tidningar, 1760–1820, LIBRIS-ID 2509100, ISSN 2000-2254.

Jansson Sam Owen, 1995, *Måttordboken, andra, reviderade och utökade upplagan utarbetad av Dan Waldetoft*, Nordiska museets förlag, LIBRIS-ID 7603784, ISBN 9171083847.

Kleberg Johan, 1930, *Krigskollegii historia, Biografiska anteckningar 1630–1865*, Stockholm, LIBRIS-ID 8207700.

Lagerholm Julius, 1933, *Södermanland-Närkes nation biografiska och genealogiska anteckningar om i Uppsala studerande södermanlänningar och närkingar 1595–1900*, LIBRIS-ID 476222.

Lagerqvist Lars O & Ernst Nathorst-Böös, 2002, *Vad kostade det? Priser och löner från medeltid till våra dagar, femte upplagan*, LT, LIBRIS-ID 8553754, ISBN 9127354652.

Lagus Wilhelm, 1889–1906, *Åbo akademis studentmatrikel, Album studiosorum academiae Aboensis*, Skrifter utgivna av Svenska litteratursällskapet i Finland 11, LIBRIS-ID 1996666.

Larsson Ludvig, 1921–1925, *Växjö läroverks äldre matriklar*, LIBRIS-ID 2104492.

Leijonhufvud Karl Axel Karlsson, 1901–1906, *Ny svensk släktbok*, Norstedts, LIBRIS-ID 37602.

Lewenhaupt Adam, 1920–1921, *Karl XII:s officerare, Biografiska anteckningar*, LIBRIS-ID 20858241.

Lext Gösta, 1968, *Mantalsskrivningen i Sverige före 1860*, Meddelanden från Ekonomisk-historiska institutionen vid Göteborgs universitet 13, LIBRIS-ID 382536.

Lext Gösta, 1984, *Studier i svensk kyrkobokföring 1600–1946*, Meddelanden från Ekonomisk-historiska institutionen vid Göteborgs universitet 54, LIBRIS-ID 7746318, ISBN 9185196266.

Ljung Sven, 1960–1968, *Enköpings stads tänkeböcker 1540–1595*, Samlingar utgivna av Svenska Fornskriftsällskapet, Serie I, Svenska skrifter 65, Svenska Fornskriftsällskapet, LIBRIS-ID 8208481.

Modéer Ivar, 1964, *Svenska personnamn, Handbok för universitetsbruk och självstudier*, Studentlitteratur, LIBRIS-ID 426760.

Molin Gösta Gideon & Paul Wilstadius, 1955–1990, *Smolandi Upsalienses, Smålandsstudenter i Uppsala på 1500- och 1600-talen, Biografier med genealogiska notiser*, Smålands nation, LIBRIS-ID 41076.

Myrdal Janken redaktör, 1998–2003, *Det svenska jordbrukets historia*, Natur & kultur och Nordiska museet, ISBN 8232391.

NE, 1989–1996, *Nationalencyklopedin, Ett uppslagsverk på vetenskaplig grund utarbetat på initiativ av Statens kulturråd*, Bra böcker, LIBRIS-ID 8211184.

NF, 1904–1926, *Nordisk familjebok, Konversationslexikon och realencyklopedi, ny reviderad och rikt illustrerad upplaga*, LIBRIS-ID 1440270.

NF, 1923–1937, *Nordisk familjebok, Encyklopedi och konversationslexikon, tredje väsentligt omarbetade och koncenterade upplagan*, LIBRIS-ID 1440270.

Norberg Anders Björn Asker & Andreas Tjerneld, 1985–1992, *Tvåkammarriksdagen 1867–1970, Ledamöter och valkretsar*, LIBRIS-ID 498950, ISBN 9138088711.

Nordensvan Carl Otto, 1904–1911, *Värmlands regementes (Närkes och Värmlands reg:tes) historia*, LIBRIS-ID 345313.

Odén Klas, 1902, *Östgötars minne, Biografiska anteckningar om studerande östgötar i Uppsala 1595–1900*, LIBRIS-ID w55b11dvtkdz07wp.

Otterbjörk Roland, 1970, *Svenska förnamn, Kortfattat namnlexikon*, LIBRIS ID 7221025, ISBN 9121109370200 00.

Peterson Lena, 2007, *Nordiskt runnamnslexikon*, femte utgåvan, Institutet för språk och folkminnen, LIBRIS-ID 10565655, ISBN 9789172290402.

Petersson Harald, 1947–1949, *Matricula regii collegii strengnensis*, Strängnäs, LIBRIS-ID 1419049.

Petri Gustaf, 1926–1962, *Kungl. Första livgrenadjärregementets historia*, Norstedts, LIBRIS-ID 54107.

Posttidningar, 1645–1820, LIBRIS-ID 2979645, ISSN 2000-2262.

Ramsay Jully, 1909–1916, *Frälsesläkter i Finland intill stora ofreden*, Söderström, LIBRIS-ID 1793467.

Raneke Jan, 2001, *Svenska medeltidsvapen*, ny utgåva, Doxa, LIBRIS-ID 8397355, 8397803 och 8397817.

Rosell, Johan, redaktör, 2019, *Riddarhusets vapensköldar*, Riddarhusdirektionen, LIBRIS-ID x78pcjswvxcg4z0g, ISBN 9789151914473.

Rosenberg Carl Martin, 1882–1883, *Geografiskt-statistiskt handlexikon öfver Sverige efter nyaste, hufvudsakligen officiella källor utarbetadt af C, M, Rosenberg*, A. V. Carlsson, LIBRIS-ID 8075202.

Samzelius Hugo, 1898–1902, *Kongl., skogs- och jägeristaten, Biografiska studier 1539–1898 jämte en historisk inledning*, LIBRIS-ID 788710.

SAOB, 1893–2023, *Ordbok över svenska språket*, Svenska Akademien, Gleerupska universitetsbokhandeln, LIBRIS-ID 8201689.

SBL, 1918-, *Svenskt biografiskt lexikon*, Svenskt biografiskt lexikon, LIBRIS-ID 8200870.

Schlegel Bernhard & Carl Arvid Klingspor 1875, *Den med sköldebref förlänade men ej å Riddarhuset introducerade svenska adelns ättar-taflor*, Norstedt, LIBRIS-ID 497147.

Sikeborg Urban, 2014, *Johan Bures släktbok*, Genealogiska Föreningen, LIBRIS-ID 16771077, ISBN 9789163758805.

Sikeborg Urban, 2022, *Latin för släkthistoriker, Ord, fraser och begrepp – från Vasatid till 1800-tal*, tredje, utökade upplagan, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID kofdlzg5h68nr2x8, ISBN 9789189310117.

Sjöström Carl, 1901, *Blekingska nationen 1697–1900, Biografiska och genealogiska anteckningar jemte historik*, LIBRIS-ID 440305.

Sjöström Carl, 1922, *Smålands nation i Lund 1668–1921, Biografiska och genealogiska anteckningar*, LIBRIS-ID 1481861.

Skarstedt Carl Wilhelm, 1943–1948, *Göteborgs stifts herdaminne*, ny upplaga, Stiftelsen Pro Caritates förlag, LIBRIS-ID 1427423.

Skogsjö Håkan, 2004, *Om bryggor och bojar eller Konsten att släktforska utan att det blir fel*, Kvalitet i släktforskningen nr 1, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID 9741330.

Skogsjö Håkan, 2019, *Släktforskning på riktigt*, Arkiv Digital AD AB, LIBRIS-ID lw6q1hf9jzfh9f63, ISBN 9789198199918.

SMoK, 1942–1955, *Svenska män och kvinnor, Biografisk uppslagsbok*, Bonnier, LIBRIS-ID 53799.

SRA, 1887–1954, *Svenska riksdagsakter jämte andra handlingar som höra tillstatsförfattningens historia under tidehvarfvet 1521–1718*, Riksarkivet, LIBRIS-ID 8208170.

SSK, 1911–, *Svenska släktkalendern*, Föreningen svenska släktkalendern, LIBRIS-ID 3684373, ISSN 0348–419X.

STb, 1876–1948, *Stockholms stadsböcker från äldre tid*, redaktörer Johan Axel Almquist & Hans Hildebrand, Kungl. Samfundet för utgivande av handskrifter rörande Skandinaviens historia & Samfundet S:t Erik, LIBRIS-ID 86649.

Steckzén Bertil, 1955, *Västerbottens regementes officerare till år 1841 : Biografiska uppgifter överofficerare och likställda vid Västerbottensfänikan och Västerbottens regemente*, LIBRIS-ID 1466730.

Stenbock Reinhold, 1928, *Östgöta kavalleriregemente 1618–1699*, Stockholm, LIBRIS-ID 1334965.

Stenhammar Waldemar & Reinhold Stenbock, 1941, *Kungl. Andra livgrenadjärregementet Biografiska anteckningar om officerare med vederlikar*, LIBRIS-ID 1458383.

Stiernstedt August Wilhelm, & Carl Arvid Klingspor, 1865, *Sveriges ridderskaps och adels wapenbok*, LIBRIS-ID 2107346.

Stockholms rådhus och råd, 1915–1918, *Stockholms rådhus och råd, Festskrift innehållande magistratens och rådhusrättens samt de äldre rådhusbyggnadernas historia, beskrifning af det nya rådhuset i kvarteret Fruktkorgen*

jämte byggets historia, förteckning öfver borgmästare och rådmän samt stads- och magistratssekreterare från äldsta till nuvarande tid, Utg, till minne af nya rådhusets invigning hösten 1915, LIBRIS-ID 424207.

Stockholms Weckoblad, 1745–1779, Kungl. Tryckeriet, LIBRIS-ID 2813407.

Sveriges församlingar genom tiderna, 1989, Skatteförvaltningen, LIBRIS-ID 7264391, ISBN 9138120232442.

Sveriges medeltida personnamn, 1967–, *Sveriges medeltida personnamn, Ordbok*, Vitterhetsakademien Personnamnskommittén, Arkivet för ordbok över Sveriges medeltida personnamn och Institutet för språk och folkminnen, LIBRIS-ID 143247.

Sveriges statskalender, 1876–2015, *Sveriges statskalender*, Stockholm, LIBRIS-ID 82615699.

Szabad Carl, 2004, *Hernösands stifts herdaminne, Supplement*, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID 9767963, ISBN 9187676362.

Szabad Carl, 2008, *Supplement till Den introducerade svenska adelns ättartavlor, ursprungligen utgivna av Gustaf Elgenstierna*, Sveriges släktforskarförbund, LIBRIS-ID 10966215, ISBN 9187676-52-4.

Söderköpings historia, 1949–2001, *Söderköpings historia*, LIBRIS-ID 422652.

Lindquist Gunnar & Gunnar Söderström, 2000, *600 år i Vadstena, Vadstenas historia från äldsta tider till år 2000*, Stockholmia, LIBRIS-ID 7593311, ISBN 9170311102.

Thimon Gösta, 1982–1996, *Stockholms nations studenter i Uppsala 1649-1800, Vinculum Stockholmense*, LIBRIS-ID 348844.

Trotzig Karl, 1943, *Hedemora stads historia : en hembygdsbok*, LIBRIS-ID 385755.

Uppmark Gustaf, 1925, Guld och silversmeder i Sverige 1520–1850, LIBRIS-ID 1483770.

USH, 1980–2015, *Uppsala stifts herdaminne, Serie 1, Urkunder och bearbetningar*, Ärkestiftets herdaminneskommitté, LIBRIS-ID 3685989, ISSN 0349-1862.

USH, 1997–, *Uppsala stifts herdaminne, Serie 2, Pastorat och präster*, Stiftshistoriska kommittén i Uppsala, LIBRIS-ID 8267644, ISSN 1403-7483.

USH, 1998–, *Uppsala stifts herdaminne, Serie 3, Matriklar*, Stiftshistoriska kommittén i Uppsala, LIBRIS-ID 4345466, ISSN 1403-7904.

USH, 2007–, *Uppsala stifts herdaminne, Serie 4, Missionstid, medeltid, reformationstid*, Stiftshistoriska kommittén i Uppsala, LIBRIS-ID 10361872, ISSN 1654-1987.

UUAK, 1968–1977, *Akademiska konsistoriets protokoll, Skrifter utgivna till Uppsala universitets 500-årsjubileum*, I Texter, 1 Konsistorieprotokoll, redaktör H, Sallander, LIBRIS-ID 114437.

UUM, 1900–1971, *Uppsala universitets matrikel på uppdrag af universitets rektor utgifven*, Lundequistska bokhandeln och Almqvist & Wiksell, LIBRIS-ID 1707902.

Vennberg Erik, 1917, *Johan Hadorphs resor Afritningar af kyrkor och kyrkovapen i Upland 1676–1685*, Arkiv för svensk konst- och kulturhistoria 1, LIBRIS-ID 1778686.

Virdestam Gotthard, 1921–1934, *Växjö stifts herdaminne*, Växjö stifts herdaminneskommitté, LIBRIS-ID 1778686.

Vistrand Per Gustaf & Pauk Wilstadius, 1894–1961, *Smålands nation i Uppsala, Biografiska och genealogiska anteckningar*, LIBRIS-ID 349929 & 475860.

Warholm Johan Wilhelm, 1871–1874, *Skara stifts herdaminne*, LIBRIS-ID 1763006.

Wilstadius Paul, 1940–1942, *Den första fornminnesinventeringen i Småland, Prästerskapets rannsakningar om gamble antiguiteter och monumenter 1667–1690*, Småländska hembygdsböcker 7–9, Växjö, LIBRIS-ID 421688,

Wilstadius Paul, 1947, *Braheskolans på Visingsö matrikel 1636–1816*, Föreningen för släktforskning, Skrifter 2, LIBRIS-ID 1398504.

Wilstadius Paul, 1985, *Smålands nation i Åbo 1640–1798 jämte övriga studerande smålänningar fram till år 1807*, Skrifter utgivna av Personhistoriska samfundet 20, LIBRIS-ID 537396, ISBN 9197016438.

Winberg Christer, 1985, *Grenverket, Studier rörande jord, släktskapssystem och ståndsprivilegier*, Rättshistoriskt bibliotek 38, Institutet förrättshistorisk forskning, LIBRIS-ID 7746183.

Wirsell Gunnar, 1968, *Om kronans jordeböcker 1541–1936*, Norstedts, LIBRIS-ID 450570.

ÅAAK, 1883–1898, *Consistorii Academici Aboensis äldre protokoller*, Finska historiska samfundet, LIBRIS-ID 3201883.

Åbo Tidning, 1800–1809, LIBRIS-ID 2530351, ISSN 1457-4780.

Åbo universitet, Konsistoriet, 1883–, *Consistorii Academici Aboensis Protokoll*, Helsingfors universitet, LIBRIS-ID 13975.

ÄSF, 1957–2013, *Äldre svenska frälsesläkter*, Riddarhusdirektionen, LIBRIS-ID 12869.

Örnberg Victor, 1884–1908, *Svensk slägt-kalender & Svenska ättartal*, LIBRIS-ID 952204 & 1718096.